

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 18. jūlijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 260/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 260/02	Apvienotās lietas C-260/14 un C-261/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>Curtea de Apel Bacău</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Județul Neamț</i> (C-260/14), <i>Județul Bacău</i> (C-261/14)/ <i>Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Regula (EK) Nr. 1083/2006 — Līguma, kura priekšmets ir subsidiētas darbības īstenošana, slēgšanas tiesību piešķiršana, ko veic līdzekļu saņēmējs, kurš rīkojas kā līgumslēdzēja iestāde — “Pārkāpuma” jēdziens — Kritērijs attiecībā uz “Savienības tiesību pārkāpumu” — Valsts tiesību aktiem pretējas iepirkuma procedūras — Dalībvalstu veiktu finanšu korekciju raksturs — Administratīvie pasākumi vai sodi	2
2016/C 260/03	Lieta C-396/14: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 24. maija spriedums (<i>Klagenævnet for Udbud</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>MT Højgaard A/S, Züblin A/S/Banedanmark</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas kompetence — Iesniedzējiespēdes atzīšana par tiesu — Publiskais iepirkums dzelzceļa infrastruktūru jomā — Sarunu procedūra — Direktīva 2004/17/EK — 10. pants — 51. panta 3. punkts — Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips — Grupa, kas sastāv no divām sabiedrībām un kura tika pieņemta kā pretendente — Piedāvājums, ko iesniegusi viena no divām sabiedrībām savā vārdā, kad otra sabiedrība tika atzīta par bankrotējušu — Sabiedrība, kas viena pati tiek uzskatīta par atbilstošu pretendenti — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana šai sabiedrībai	3

2016/C 260/04	Lieta C-550/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Apgrieztā iekasēšana — 198. panta 2. punkts — Zelta materiāli vai pusfabrikāti — Jēdziens — 199. panta 1. punkta d) apakšpunkts un VI pielikums — Lietoti materiāli, atkritumi un lūžņi — Stieņi, kuri rodas no dažādu priekšmetu un lūžņu sakausējuma un kuri paredzēti, lai iegūtu zeltu ar provi 325 tūkstošdaļas vai augstāku	4
2016/C 260/05	Lieta C-559/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 25. maija spriedums (Augstākā tiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Rūdolf Meroni/Recoletos Limited</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Pagaidu un aizsardzības pasākumu atzīšana un izpilde — Sabiedriskās kārtības jēdziens	4
2016/C 260/06	Lieta C-607/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvošana no atbildības — 135. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Darījumi, kas skar maksājumus un pārskaitījumus — Jēdziens — Kino biļešu iegāde pa telefonu vai internetā — Maksājums ar debetkarti vai kredītkarti — Tā sauktie “maksājuma ar karti apstrādes” pakalpojumi	5
2016/C 260/07	Lieta C-48/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>État belge, SPF Finances/NN (L) International SA, agrāk ING International SA, ING (L) Dynamic SA</i> tiesību un saistību pārņēmēja Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiešie nodokļi — Kapitāla brīva aprīte — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 69/335/EEK — 2., 4., 10. un 11. pants — Direktīva 85/611/EEK — EKL 10. un 293. pants — Ikgadējais kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu nodoklis — Nodokļu dubulta uzlikšana — Saskaņā ar ārvalsts tiesībām dibināto kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem piemērojama sods	6
2016/C 260/08	Lieta C-130/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Sestā direktīva 77/388/EEK — Atbrīvojums no nodokļa — 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts — Darījumi, kas skar maksājumus un pārskaitījumus — Jēdziens — Biļešu uz izrādēm vai citiem pasākumiem iegāde — Maksājums ar debetkarti vai kredītkarti — Tā dēvētie “maksājuma ar karti apstrādes” pakalpojumi	7
2016/C 260/09	Lieta C-198/15: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Inamed Group Ltd u.c./Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — XVII sadaļa — Transportlīdzekļi — 87. nodaļa — Automobiļi, traktori, divriteņi un citi zemes transportlīdzekļi, to daļas un piederumi — Pozīcijas 8703 un 8713 — Transportlīdzekļi ar elektromotoru, kuru darbina baterija — Jēdziens “invalidi”	7
2016/C 260/10	Lieta C-224/15 P: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums – <i>Rose Vision, SL/Komisija</i> Apelācija — Eiropas Savienības finansētie projekti pētniecības jomā — Revīzijas, kurās konstatētas nelikumības dažu projektu īstenošanā — Komisijas lēmumi, ar kuriem aptur saistībā ar dažiem projektiem maksājamo summu izmaksu — Prasība sakarā ar atbildību — Noraidīšana — Pamatojums	8

2016/C 260/11	Lieta C-244/15: Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — EEZ līguma 40. pants — Mantojuma nodoklis — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts atbrīvojums no mantojuma nodokļa par galveno dzīvesvietu ar nosacījumu, ka mantinieks pastāvīgi dzīvo šajā dalībvalstī — Ierobežojums — Attaisnojums	9
2016/C 260/12	Lieta C-262/15: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Preču klasifikācija — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kombinētā nomenklatūra — pozīcija 8710 un apakšpozīcija 9305 91 00 — XVII sadaļas 3. piezīme un 93. nodaļas 1. piezīmes c) punkts — Tanki un citas motorizētās kaujas bruņumašīnas — Kaujas ieroči — Torņa sistēmas klasificēšana	9
2016/C 260/13	Lieta C-273/15: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ZS “Ezernieki”/Lauku atbalsta dienests Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantijas fonds — Regulas (EK) Nr. 1257/1999 un Nr. 817/2004 — Atbalsts lauku attīstībai — Nepamatotu maksājumu atgūšana — Platības palielinājums, kurš pieteikts piecu gadu saistību perioda laikā un ar kuru tiek pārsniegts paredzētais sliekšnis — Sākotnējo saistību aizstāšana ar jaunām saistībām — Saņēmēja neievērots pienākums iesniegt ikgadējo atbalsta maksājuma iesniegumu — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko likts atmaksāt visu vairākus gadus izmaksāto atbalstu — Samērīguma princips — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. un 52. pants	10
2016/C 260/14	Lieta C-286/15: Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA “Latvijas propāna gāze” Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcija 2711 — Naftas gāze un citādi gāzveida ogļūdeņraži — Viela, kas piešķir pamatīpašības — Sašķidrināta naftas gāze	11
2016/C 260/15	Lieta C-300/15: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (<i>Tribunal administratif</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l’administration des contributions directes</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 21. un 45. pants — Personu un darba ņēmēju brīva pārvietošanās un uzturēšanās brīvība — Ienākuma nodoklis — Vecuma pensija — Nodokļu atlaide pensionāriem — Piešķiršanas nosacījumi — Rīcībā esoša valsts nodokļu administrācijas izdota nodokļu ieturēšanas apliecība	12
2016/C 260/16	Lieta C-108/16 PPU: Tiesas (ceturtnā palāta) 2016. gada 24. maija spriedums (<i>Rechtbank Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera, kas izdots attiecībā uz <i>Paweł Dworzecki</i> , izpilde Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis — 4.a panta 1. punkts — Nodošanas starp dalībvalstīm procedūras — Izpildes nosacījumi — Fakultatīvas neizpildīšanas pamati — Izņēmumi — Obligāta izpilde — Aizmuguriski piespriests sods — Jēdzieni “tiesas pavēstes personiska saņemšana” un “oficiāla paziņošana ar citiem līdzekļiem” — Savienības tiesību autonomi jēdzieni	13
2016/C 260/17	Lieta C-319/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 23. marta rīkojums (<i>Cour administrative d’appel de Paris</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	13

2016/C 260/18	Lieta C-520/15: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 25. februāra rīkojums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Itālija) – <i>Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglaments — 53. panta 2. punkts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. panta otrā daļa un 54. pants — Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija — 6. panta 1. punkts — Īpaša petīcija Itālijas Republikas prezidentam — Tiesvedības dalībnieka iebildumi pret prasību — Minētās īpašās petīcijas pārveidošana par prasību tiesā — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība	14
2016/C 260/19	Lieta C-63/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 23. novembra rīkojumu lietā T-766/14 <i>Actega Terra GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs</i> 2016. gada 4. februārī iesniedza <i>Actega Terra GmbH</i>	15
2016/C 260/20	Lieta C-124/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. februārī iesniedza <i>Amtsgericht München</i> (Vācija) – krimināllieta pret <i>Ianos Tranca</i>	15
2016/C 260/21	Lieta C-188/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. aprīlī iesniedza <i>Landgericht München I</i> (Vācija) – krimināllieta pret <i>Ionel Opria</i>	16
2016/C 260/22	Lieta C-195/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Kehl</i> (Vācija) – I	17
2016/C 260/23	Lieta C-201/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. aprīlī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Majid auch Madzhdi Shiri</i>	18
2016/C 260/24	Lieta C-210/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. aprīlī iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) – <i>Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH</i>	18
2016/C 260/25	Lieta C-213/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht München</i> (Vācija) – krimināllieta pret <i>Tanja Reiter</i>	20
2016/C 260/26	Lieta C-230/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Oberlandesgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH</i>	21
2016/C 260/27	Lieta C-233/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya</i>	21
2016/C 260/28	Lieta C-234/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias</i>	22
2016/C 260/29	Lieta C-235/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejo de Gobierno del Principado de Asturias</i>	23
2016/C 260/30	Lieta C-236/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón</i>	24

2016/C 260/31	Lieta C-237/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón</i>	25
2016/C 260/32	Lieta C-244/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 16. februāra rīkojumu lietā T-296/15 <i>Industrias Químicas del Vallés/Komisija</i> 2016. gada 27. aprīlī iesniedza <i>Industrias Químicas del Vallés, S.A.</i>	25
2016/C 260/33	Lieta C-246/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. aprīlī iesniedza <i>Commissione tributaria provinciale di Siracusa</i> (Itālija) – <i>Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa</i>	26
2016/C 260/34	Lieta C-248/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 2. maijā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>Austria Asphalt GmbH & Co OG/Bundeskartellanwalt</i>	27
2016/C 260/35	Lieta C-253/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 3. maijā iesniedza <i>cour d'appel de Bruxelles</i> (Beļģija) – <i>Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS u.c.</i>	28
2016/C 260/36	Lieta C-256/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. maijā iesniedza <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> (Vācija) – <i>Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg</i>	29
2016/C 260/37	Lieta C-258/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. maijā iesniedza <i>Korkein oikeus</i> (Somija) – <i>Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia</i>	29
2016/C 260/38	Lieta C-262/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. maijā iesniedza <i>Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Shields & Sons Partnership/The Commissioners for Her Majesty's of Revenue and Customs</i>	30
2016/C 260/39	Lieta C-266/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 13. maijā iesniedza <i>High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> – <i>Western Sahara Campaign UK/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs</i>	31
2016/C 260/40	Lieta C-267/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 13. maijā iesniedza <i>Supreme Court of Gibraltar</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff/The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice</i>	32
2016/C 260/41	Lieta C-280/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 11. marta rīkojumu lietā T-439/15 <i>Amrita u.c./Komisija</i> 2016. gada 17. maijā iesniedza <i>Società cooperativa Amrita arl u.c.</i>	33
2016/C 260/42	Lieta C-288/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. maijā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – IK "L.Č."	35
2016/C 260/43	Lieta C-300/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-103/14 <i>Frucona Košice a.s./Eiropas Komisija</i> 2016. gada 26. maijā iesniedza Eiropas Komisija	35
2016/C 260/44	Lieta C-545/15: Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 16. marta rīkojums – Eiropas Komisija/Polijas Republika	36

2016/C 260/45	Lieta C-546/15: Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 10. marta rīkojums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	37
2016/C 260/46	Lieta C-565/15: Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 17. marta rīkojums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Hans-Peter Ofenböck</i> , piedaloties <i>Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich</i>	37
Vispārējā tiesa		
2016/C 260/47	Apvienotās lietas no T-426/10 līdz T-429/10 un no T-438/12 līdz T-441/12: Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedums – <i>Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Ekonomiska vienība — Tieša līdzdalība pārkāpumā — Mātesuzņēmumu atvasināta atbildība — Uzņēmumu pēctecība — Salikts pārkāpums — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Atpakaļejoša spēka aizlieguma un soda tiesiskuma principu pārkāpums — Atbildību mīkstinājoši apstākļi — Maksātspēja — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārskatīšanas lūgums — Faktisko apstākļu izmaiņu neesamība — Noraidījuma vēstule — Nepieņemamība	38
2016/C 260/48	Lieta T-805/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija rīkojums – <i>Stagecoach Group/EUIPO</i> (“MEGABUS.COM”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MEGABUS.COM” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 75. pants — Acīmredzami nepieņemama un acīmredzami juridiski nepamatota prasība	39
2016/C 260/49	Lieta T-235/15 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 23. maija rīkojums – <i>Pari Pharma/EMA</i> Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — EMA rīcībā esoši dokumenti, kas attiecas uz uzņēmuma iesniegtu informāciju saistībā ar pieteikumu par atļauju zāļu laišanai tirgū — Rīkojums, ar kuru ir uzdots apturēt tāda lēmuma izpildi, ar ko trešajai personai ir piešķirta piekļuve dokumentiem — Pieteikums par atcelšanu — Apstākļu izmaiņu neesamība — Vispārējās tiesas Reglamenta 159. pants	39
2016/C 260/50	Lieta T-324/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 10. maija rīkojums – <i>Volkswagen/EUIPO</i> – <i>Andrā</i> (“BAG PAX”) Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BAG PAX” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	40
2016/C 260/51	Lieta T-581/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija rīkojums – <i>Syndial/Komisija</i> Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi pret Itāliju — Direktīvu 2011/92/ES un 1999/13/EK iespējama neievērošana — Bijušās rūpnieciskās teritorijas (<i>Cengio Saliceto</i>) sanācija — Piekļuves atteikums — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	41
2016/C 260/52	Lieta T-211/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. maijā – <i>Caviro Distillerie u.c./Komisija</i>	41
2016/C 260/53	Lieta T-230/16: Prasība, kas celta 2016. gada 11. maijā – <i>C & J Clark International/Komisija</i>	42
2016/C 260/54	Lieta T-237/16: Prasība, kas celta 2016. gada 17. maijā – <i>NI/EDAU</i>	43
2016/C 260/55	Lieta T-238/16: Prasība, kas celta 2016. gada 17. maijā – <i>Clean Sky 2 Joint Undertaking/Scouring Environnement</i>	44

2016/C 260/56	Lieta T-251/16: Prasība, kas celta 2016. gada 20. maijā – Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai ģenerāldirektors/Komisija	45
2016/C 260/57	Lieta T-262/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. maijā – <i>Globo Media/EUIPO</i> — <i>Globo Comunicação e Participações</i> (“GLOBO MEDIA”)	46
2016/C 260/58	Lieta T-270/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 18. marta spriedumu lietā F-23/15 <i>Kerstens</i> /Komisija 2016. gada 28. maijā iesniedza <i>Petrus Kerstens</i>	47
2016/C 260/59	Lieta T-280/16: Prasība, kas celta 2016. gada 26. maijā – <i>GeoClimaDesign/EUIPO</i> – <i>GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie</i> (“GEO”)	48
2016/C 260/60	Lieta T-281/16: Prasība, kas celta 2016. gada 2. jūnijā – <i>Solelec u.c./Parlaments</i>	48
2016/C 260/61	Lieta T-285/16: Prasība, kas celta 2016. gada 30. maijā – <i>Dominator International/EUIPO</i> (“DREAMLINE”)	49
2016/C 260/62	Lieta T-286/16: Prasība, kas celta 2016. gada 2. jūnijā – <i>Kneidinger/EUIPO</i> – <i>Topseat International</i> (Tualetes poda vāks)	50
2016/C 260/63	Lieta T-288/16: Prasība, kas celta 2016. gada 2. jūnijā – <i>Convivo/EUIPO</i> – <i>Porcesadora Nacional de Alimentos</i> (“M’Cooky”)	51

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2016/C 260/64	Lieta F-108/12: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 7. jūnija rīkojums – <i>Verile</i> /Komisija Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts — Valsts pensiju sistēmā iegūto pensijas tiesību nodošana Savienības pensiju shēmā — Ieskaitāmo izdienas gadu piedāvājums — Pārsūdzība — Atcelšana — Apelācijas sūdzība — Ieskaitāmo izdienas gadu piedāvājuma atcelšanas prasījumu pārkvalificēšana — Atcelšanas prasījumu interpretācija tādejādi, ka ar tiem ir lūgts atcelt lēmumu atzīt ieskaitāmos izdienas gadus pēc pensijas tiesību nodošanas — Prasījumu noraidīšana — Spriedums apelācijas tiesvedībā, kas ir stājies likumīgā spēkā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	52
2016/C 260/65	Lieta F-146/15: Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2016. gada 8. jūnija rīkojums – <i>Massoulié/Parlaments</i> Civildienests — Ierēdņi — Parlaments — Starpiestāžu pārcelšana — 2014. gada paaugstināšana amatā — Lūgums pārvērst novērtējuma ziņojumus nopelnu punktos — Lūguma pārkvalificēšana par sūdzību — Civildienesta noteikumu 90. pants — Acīmredzama nepieņemamība	52

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2016/C 260/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 251, 11.7.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 243, 4.7.2016

OV C 232, 27.6.2016.

OV C 222, 20.6.2016.

OV C 211, 13.6.2016.

OV C 200, 6.6.2016.

OV C 191, 30.5.2016

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (*Curtea de Apel Bacău* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Județul Neamț* (C-260/14), *Județul Bacău* (C-261/14)/*Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice*

(Apvienotās lietas C-260/14 un C-261/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — Regula (EK) Nr. 1083/2006 — Līguma, kura priekšmets ir subsidētas darbības īstenošana, slēgšanas tiesību piešķiršana, ko veic līdzekļu saņēmējs, kurš rīkojas kā līgumslēdzēja iestāde — “Pārkāpuma” jēdziens — Kritērijs attiecībā uz “Savienības tiesību pārkāpumu” — Valsts tiesību aktiem pretējas iepirkuma procedūras — Dalībvalstu veiktu finanšu korekciju raksturs — Administratīvie pasākumi vai sodi

(2016/C 260/02)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bacău

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Județul Neamț* (C-260/14) un *Județul Bacău* (C-261/14)Atbildētāja: *Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību 1. panta 2. punkts un Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999, 2. panta 7. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka līgumslēdzēja iestāde, kas ir struktūrfondu atbalsta saņēmēja, saistībā ar publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu par vērtību, kura ir mazāka par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2007. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 1422/2007, 7. panta a) punktā noteikto sliekšni, nav ievērojusi kādas valsts tiesību normas, saistībā ar šī līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu var būt uzskatāms par “pārkāpumu” minētā 1. panta 2. punkta izpratnē vai [“neatbilstību”] minētā 2. panta 7. punkta izpratnē, ciktāl šī neievērošana rada vai būtu radījusi kaitējumu Savienības vispārējam budžetam, izraisot nepamatotus izdevumus;
- 2) Regulas Nr. 1083/2006 98. panta 2. punkta pirmās daļas otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu noteiktas finanšu korekcijas, ja tās tikušas piemērotas attiecībā uz izdevumiem, kuri ir līdzfinansēti no struktūrfondu, par noteikumu attiecībā uz publiskajiem iepirkumiem neievērošanu, ir administratīvie pasākumi Regulas Nr. 2988/95 4. panta izpratnē;

- 3) tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts, ka dalībvalsts piemēro finanšu korekcijas, ko regulē iekšējs normatīvs akts, kurš stāties spēkā pēc tam, kad ir noticis apgalvotais noteikumu attiecībā uz publiskajiem iepirkumiem pārkāpums, ciktāl runa ir par jauna tiesiskā regulējuma piemērošanu situāciju, kuras radušās agrāka tiesiskā regulējuma iedarbības apstākļos, turpmākajām sekām, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus pamatlietā nozīmīgos apstākļus.

⁽¹⁾ OV C 292, 1.9.2014.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 24. maija spriedums (*Klagenævnet for Udbud* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *MT Højgaard A/S, Züblin A/S/Banedanmark*

(Lieta C-396/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas kompetence — Iesniedzējiespējas atzīšana par tiesu — Publiskais iepirkums dzelzceļa infrastruktūru jomā — Sarunu procedūra — Direktīva 2004/17/EK — 10. pants — 51. panta 3. punkts — Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips — Grupa, kas sastāv no divām sabiedrībām un kura tika pieņemta kā pretendente — Piedāvājums, ko iesniegusi viena no divām sabiedrībām savā vārdā, kad otra sabiedrība tika atzīta par bankrotējušu — Sabiedrība, kas viena pati tiek uzskatīta par atbilstošu pretendenti — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana šai sabiedrībai

(2016/C 260/03)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Klagenævnet for Udbud

Pamatlietas puses

Prasītājas: *MT Højgaard A/S, Züblin A/S*

Atbildētājs: *Banedanmark*

Rezolutīvā daļa:

Vienlīdzīgas attieksmes pret uzņēmējiem princips, kas ir norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 10. pantā, to lasot kopā ar tās 51. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzēja iestāde nepārkāpj šo principu, ja tā atļauj vienam no diviem uzņēmējiem, kas bija uzņēmēju grupā, kuru kā tādu šī iestāde aicināja iesniegt piedāvājumu, iestāties šīs grupas vietā pēc tās likvidēšanas un savā vārdā piedalīties sarunu procedūrā publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, ja vien ir pierādīts, ka, pirmkārt, šis uzņēmējs viens pats atbilst minētās iestādes definētām prasībām un, otrkārt, ka tā dalības turpināšana minētajā procedūrā neizraisa citu pretendentu konkurences situācijas pasliktināšanos.

⁽¹⁾ OV C 388, 3.11.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (*Østre Landsret* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet*

(Lieta C-550/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Apgrieztā iekasēšana — 198. panta 2. punkts — Zelta materiāli vai pusfabrikāti — Jēdziens — 199. panta 1. punkta d) apakšpunkts un VI pielikums — Lietoti materiāli, atkritumi un lūžņi — Stieņi, kuri rodas no dažādu priekšmetu un lūžņu sakausējuma un kuri paredzēti, lai iegūtu zeltu ar provi 325 tūkstošdaļas vai augstāku*

(2016/C 260/04)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Envirotec Denmark ApS*

Atbildētājs: *Skatteministeriet*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 198. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tādu stieņu piegādei kā pamatlietā, kuri sastāv no nejausa, rupja sakausējuma, kas iegūts, sakausējot zeltu saturošus lūžņus un dažādus metāla objektus, kā arī citu metālu, materiālus un vielas, un kuru zelta saturs atkarībā no stieņa ir aptuveni 500 vai 600 tūkstošdaļas.

⁽¹⁾ OV C 56, 16.2.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 25. maija spriedums (*Augstākā tiesa* (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Rūdolfs Meroni/Recoletos Limited*

(Lieta C-559/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Pagaidu un aizsardzības pasākumu atzīšana un izpilde — Sabiedriskās kārtības jēdziens*

(2016/C 260/05)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Rūdolfs Meroni*

Atbildētāja: *Recoletos Limited*

Piedaloties: *Aivaram Lembergam, Olafam Berķim, Igoram Skokam, Genādijam Ševcovam*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 34. panta 1. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, dalībvalsts tiesas rīkojuma – kas ticis pasludināts, neuzklausot trešo personu, kuras tiesības šis rīkojums varētu skart, – atzīšana un izpilde nav jāuzskata par acīmredzami pretrunā esošu tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, kurā tiek lūgta tā izpilde, un tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu šo tiesību normu izpratnē, ciktāl šai trešajai personai ir iespējams aizstāvēt savas tiesības šajā tiesā.

(¹) OV C 89, 16.3.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (*First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-607/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Atbrīvošana no atbildības — 135. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Darījumi, kas skar maksājumus un pārskaitījumus — Jēdziens — Kino biļešu iegāde pa telefonu vai internetā — Maksājums ar debetkarti vai kredītkarti — Tā sauktie “maksājuma ar karti apstrādes” pakalpojumi

(2016/C 260/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bookit, Ltd*

Atbildētājs: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 135. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa, kāds ir paredzēts attiecībā uz darījumiem, kas skar maksājumus un pārskaitījumus, nav piemērojams attiecībā uz tā saucamo “maksājuma ar debetkarti vai kredītkarti apstrādes pakalpojumu”, par kādu ir runa pamatlietā un kādu sniedz nodokļu maksātājs – šī pakalpojuma sniedzējs, kad persona, maksājot ar debetkarti vai kredītkarti, ar šī pakalpojuma sniedzēja starpniecību iegādājas kino biļeti, ko šis pakalpojuma sniedzējs pārdo citā subjekta vārdā un labā.

(¹) OV C 81, 9.3.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (*Cour d'appel de Bruxelles* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *État belge, SPF Finances/NN (L) International SA, agrāk ING International SA, ING (L) Dynamic SA* tiesību un saistību pārņēmēja

(Lieta C-48/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiešie nodokļi — Kapitāla brīva aprīte — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 69/335/EEK — 2., 4., 10. un 11. pants — Direktīva 85/611/EEK — EKL 10. un 293. pants — Ikgadējais kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu nodoklis — Nodokļu dubulta uzlikšana — Saskaņā ar ārvalsts tiesībām dibināto kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem piemērojams sods

(2016/C 260/07)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāji: *État belge, SPF Finances*

Atbildētājs: *NN (L) International SA, agrāk ING International SA, ING (L) Dynamic SA* tiesību un saistību pārņēmēja

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK, 2., 4., 10. un 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj dalībvalsts tiesību aktu, kurā ir ieviests tāds ikgadējs kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu nodoklis kā pamatlietā un kurā šis nodoklis ir attiecināts uz saskaņā ar ārvalsts tiesībām dibinātajiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kas piedāvā pārdošanā sertifikātus šajā dalībvalstī;
- 2) Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīva 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), attiecīgā gadījumā lasot to kopā ar EKL 10. pantu un 293. panta otro ievilkumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj dalībvalsts tiesību aktu, kurā ir ieviests tāds ikgadējs kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu nodoklis kā pamatlietā un kurā šis nodoklis ir attiecināts uz saskaņā ar ārvalsts tiesībām dibinātajiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kas piedāvā pārdošanā sertifikātus šajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka šis tiesību akts tiek piemērots nediskriminējoši;
- 3) EKL 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj dalībvalsts tiesību aktu, kurā ir ieviests tāds ikgadējs kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu nodoklis kā pamatlietā un kurā šis nodoklis ir attiecināts uz saskaņā ar ārvalsts tiesībām dibinātajiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, kas piedāvā pārdošanā sertifikātus šajā dalībvalstī;
- 4) EKL 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā Mantojuma nodokļa kodeksa, kurā grozījumi izdarīti ar 2003. gada 22. decembra programmlikumu, 162. panta otrā daļa, ar kuru dalībvalsts ir paredzējusi saskaņā ar ārvalsts tiesībām dibinātajiem kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem īpašu sodu, proti, tiesas noteiktu aizliegumu nākotnē piedāvāt pārdošanā šajā dalībvalstī sertifikātus, ja tie nav ievērojuši pienākumu veikt ikgadējo deklarēšanu, kas vajadzīga kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu nodokļa iekasēšanai, vai nav samaksājuši šo nodokli.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (*Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)*) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/National Exhibition Centre Limited*

(Lieta C-130/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Sestā direktīva 77/388/EEK — Atbrīvojums no nodokļa — 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts — Darījumi, kas skar maksājumus un pārskaitījumus — Jēdziens — Biļešu uz izrādēm vai citiem pasākumiem iegāde — Maksājums ar debetkarti vai kredītkarti — Tā dēvētie “maksājuma ar karti apstrādes” pakalpojumi

(2016/C 260/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Atbildētājs: *National Exhibition Centre Limited*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa, kas šajā tiesību normā ir paredzēts darījumiem, kas skar maksājumus un pārskaitījumus, nav piemērojams pamatlietā aplūkotajam tā dēvētajam “maksājuma ar debetkarti vai kredītkarti apstrādes” pakalpojumam, ko sniedz nodokļa maksātājs, kas ir šī pakalpojuma sniedzējs, ja persona ar šī pakalpojuma sniedzēja starpniecību iegādājas biļeti uz izrādi vai citu pasākumu, ko minētais pakalpojumu sniedzējs pārdod citas vienības vārdā un labā, un par kuru pircējs maksā ar debetkarti vai kredītkarti.

⁽¹⁾ OV C 190, 8.6.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (*First-tier Tribunal (Tax Chamber)*) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Invamed Group Ltd u.c./Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Lieta C-198/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — XVII sadaļa — Transportlīdzekļi — 87. nodaļa — Automobiļi, traktori, divriteņi un citi zemes transportlīdzekļi, to daļas un piederumi — Pozīcijas 8703 un 8713 — Transportlīdzekļi ar elektromotoru, kuru darbina baterija — Jēdziens “invalīdi”

(2016/C 260/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāji: Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd, Sunrise Medical Ltd, Invacare International SARL

Atbildētājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Rezolutīvā daļa:

- 1) Kombinētās nomenklatūras, kas iekļauta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, kura ir grozīta ar Komisijas 2004. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 1810/2004, pozīcija 8713 ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - formulējums “invalīdu” nozīmē, ka prece ir paredzēta tikai invalīdiem;
 - apstāklis, ka transportlīdzekļi var lietot personas, kas nav invalīdi, neietekmē klasifikāciju minētās kombinētās nomenklatūras pozīcijā 8713;
 - šīs pašas kombinētās nomenklatūras skaidrojumi nevar grozīt minētās kombinētās nomenklatūras tarifu pozīciju piemērošanas jomu;
- 2) Kombinētās nomenklatūras, kas iekļauta I pielikumā Regulā Nr. 2658/87, kura ir grozīta ar Regulu Nr. 1810/2004, pozīcijā 8713 ietvertais formulējums “invalīdi” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz personām, kuras skāruši nozīmīgi pārvietošanās spēju traucējumi, un šo traucējumu ilgumam, kā arī citu spēju traucējumu iespējamai esamībai nav nozīmes.

⁽¹⁾ OV C 228, 13.7.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums – *Rose Vision, SL*/Komisija

(Lieta C-224/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Savienības finansētie projekti pētniecības jomā — Revīzijas, kurās konstatētas nelikumības dažu projektu īstenošanā — Komisijas lēmumi, ar kuriem aptur saistībā ar dažiem projektiem maksājamo summu izmaksu — Prasība sakarā ar atbildību — Noraidīšana — Pamatojums

(2016/C 260/10)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Rose Vision, SL* (pārstāvis – J. J. Marín López, abogado)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal un M. Siekierzyńska)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 5. marta spriedumu *Rose Vision un Seseña/Komisija* (T-45/13, nav publicēts, EU:T:2015:138), ciktāl tas attiecas uz *Rose Vision SL*;

- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

⁽¹⁾ OV C 228, 13.7.2015.

**Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums – Eiropas Komisija/Grieķijas Republika
(Lieta C-244/15) ⁽¹⁾**

**Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Kapitāla brīva aprīte — LESD 63. pants — EEZ līguma
40. pants — Mantojuma nodoklis — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts atbrīvojums no
mantojuma nodokļa par galveno dzīvesvietu ar nosacījumu, ka mantinieks pastāvīgi dzīvo šajā
dalībvalstī — Ierobežojums — Attaisnojums**

(2016/C 260/11)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Triantafyllou un W. Roels)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāves – M. Tassopoulou un V. Karrá)

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieņemot un atstājot spēkā tiesību aktus, kuros paredzēts tāds atbrīvojums no mantojuma nodokļa attiecībā uz galveno dzīvesvietu, kas tiek piemērots tikai attiecībā uz tiem Eiropas Savienības pilsoņiem, kuru dzīvesvieta atrodas Grieķijā, Grieķijas Republika nav izpildījusi LESD 63. pantā un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 40. pantā noteiktos pienākumus;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 228, 13.7.2015.

**Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) – GD European Land Systems – Steyr GmbH/Zollamt Eisenstadt Flughafen
Wien**

(Lieta C-262/15) ⁽¹⁾

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Preču klasifikācija — Regula (EEK)
Nr. 2658/87 — Kombinētā nomenklatūra — pozīcija 8710 un apakšpozīcija 9305 91 00 — XVII sadaļas
3. piezīme un 93. nodaļas 1. piezīmes c) punkts — Tanki un citas motorizētās kaujas bruņumašīnas —
Kaujas ieroči — Torņa sistēmas klasificēšana**

(2016/C 260/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: GD European Land Systems – Steyr GmbH

Atbildētāja: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muiņas tarifu, tās redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2013. gada 4. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1001/2013, I pielikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietā aplūkotā torņa sistēma, kura tika ieviesta tanku ražošanai vai montāžai un vēlāk tā faktiski ir tikusi izmantota šim mērķim, ietilpst kombinētās nomenklatūras pozīcijā 8710, ja tā “galvenokārt” ir paredzēta tankam, kas iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, ņemot vērā šīs torņa sistēmas objektīvās īpašības un pazīmes, turklāt izskatāmajā gadījumā tās klasificēšanai nav izšķiroša tās galaizmantošana. Ja tas tā nav, minētā torņa sistēma kā “kaujas ieroča” daļa vai piederums ir klasificējama minētās kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 9305 91 00.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ZS “Ezernieki”/Lauku atbalsta dienests

(Lieta C-273/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantijas fonds — Regulas (EK) Nr. 1257/1999 un Nr. 817/2004 — Atbalsts lauku attīstībai — Nepamatotu maksājumu atgūšana — Platības palielinājums, kurš pieteikts piecu gadu saistību perioda laikā un ar kuru tiek pārsniegts paredzētais slieksnis — Sākotnējo saistību aizstāšana ar jaunām saistībām — Saņēmēja neievērots pienākums iesniegt ikgadējo atbalsta maksājuma iesniegumu — Valsts tiesiskais regulējums, ar ko likts atmaksāt visu vairākus gadus izmaksāto atbalstu — Samērīguma princips — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. un 52. pants

(2016/C 260/13)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: ZS “Ezernieki”

Atbildētājs: Lauku atbalsta dienests

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 817/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai, 71. panta 2. punkts, ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1783/2003, un Regulas Nr. 817/2004 mērķi, samērīguma principu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. un 52. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram atbalsta saņēmējam, kas saņem atbalstu par savām uz vairākiem gadiem uzņemtajām agrovīdēs saistībām, ir jāatmaksā viss atbalsts, kas jau ir izmaksāts, tādēļ ka viņš nav iesniedzis ikgadējo šī atbalsta maksājuma iesniegumu par pēdējo viņa piecu gadu saistību perioda gadu, arī tad, ja, pirmkārt, šis piecu gadu periods aizstāj iepriekšējo viņa saimniecības platības palielināšanas dēļ un, otrkārt, šis atbalsta saņēmējs nav pārtraucis pildīt savus pienākumus attiecībā uz tādas platības apsaimniekošanu, kura pieteikta pirms šīs palielināšanas.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2015.

Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA “Latvijas propāna gāze”

(Lieta C-286/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcija 2711 — Naftas gāze un citādi gāzveida ogļūdeņraži — Viela, kas piešķir pamatīpašības — Sašķidrināta naftas gāze

(2016/C 260/14)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Prasītājs: Valsts ieņēmumu dienests

Atbildētāja: SIA “Latvijas propāna gāze”

Rezolutīvā daļa:

1) Kombinētās nomenklatūras, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, redakcijās, kas attiecīgi izriet no Komisijas 2008. gada 19. septembra Regulas (EK) Nr. 1031/2008 un Komisijas 2009. gada 30. septembra Regulas (EK) Nr. 948/2009, vispārīgā interpretācijas 2. noteikuma b) punkts un 3. noteikuma b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja visas sastāvdaļas kopumā tādā gāzu maisījumā kā pamatlietas sašķidrinātajā naftas gāzē tai piešķir tās pamatīpašības tā, ka nevar noteikt to sastāvdaļu, kura tai piešķir tās pamatīpašības, un katrā ziņā nav iespējams noteikt precīzo daudzumu katrai no attiecīgās sašķidrinātās naftas gāzes sastāvdaļām, nevar izmantot pieņēmumu, atbilstoši kuram preces pamatīpašības vispārīgās interpretācijas 3. noteikuma b) punkta izpratnē noteiks tā viela, kas maisījumā procentuāli ir visvairāk;

- 2) minētā kombinētā nomenklatūra ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda sašķidrināta naftas gāze kā pamatlietā, kura sastāv no 0,32 % metāna, etāna un etilēna, 58,32 % propāna un propilēna un ne vairāk kā 39,99 % butāna un butilēna un kurai nevar noteikt to veidojošo vielu, kura tai piešķir tās pamatīpašības, ietilpst apakšpozīcijā 2711 19 00 kā "Naftas gāze un citādi gāzveida ogļūdeņraži, sašķidrināti, citādi";
- 3) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92, 218. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no tā neizriet pienākums tādas sašķidrinātas naftas gāzes kā pamatlietā deklarētājam precīzi norādīt tās vielas procentuālo daļu, no kuras galvenokārt sastāv šī sašķidrinātā naftas gāze.

(¹) OV C 270, 17.8.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 26. maija spriedums (Tribunal administratif (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes

(Lieta C-300/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 21. un 45. pants — Personu un darba ņēmēju brīva pārvietošanās un uzturēšanās brīvība — Ienākuma nodoklis — Vecuma pensija — Nodokļu atlaide pensionāriem — Piešķiršanas nosacījumi — Rīcībā esoša valsts nodokļu administrācijas izdota nodokļu ieturēšanas apliecība

(2016/C 260/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif

Pamatlietas puses

Prasītāji: Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser

Atbildētājs: Directeur de l'administration des contributions directes

Rezolutīvā daļa:

LESD 21. un 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā pamatlietā aplūkots valsts nodokļu tiesiskais regulējums, ar kuru tiesības saņemt nodokļu atlaidi pensionāriem tiek piešķirtas tikai tiem nodokļu maksātājiem, kuru rīcībā ir nodokļu iekasēšanas apliecība.

(¹) OV C 294, 7.9.2015.

**Tiesas (ceturtnā palāta) 2016. gada 24. maija spriedums (*Rechtbank Amsterdam* (Nīderlande) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera, kas izdots attiecībā uz *Paweł
Dworzecki*, izpilde**

(Lieta C-108/16 PPU) ⁽¹⁾

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Policijas un
tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis —
4.a panta 1. punkts — Nodošanas starp dalībvalstīm procedūras — Izpildes nosacījumi — Fakultatīvas
neizpildīšanas pamati — Izņēmumi — Obligāta izpilde — Aizmuguriski piespriests sods — Jēdzieni
“tiesas pavēstes personiska saņemšana” un “oficiāla paziņošana ar citiem līdzekļiem” — Savienības
tiesību autonomi jēdzieni**

(2016/C 260/16)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puse

Paweł Dworzecki

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 4.a panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā noteikumā esošās vārdkopas “saņēmusi pavēsti”, kā arī “ar citiem līdzekļiem saņēma oficiālu informāciju par minētās lietas izskatīšanas plānoto dienu un vietu tādā veidā, ka ir nepārprotami konstatēts, ka attiecīgā persona zināja par paredzēto lietas izskatīšanu” ir autonomi Savienības tiesību jēdzieni un visā Savienībā tie ir jāinterpretē vienveidīgi;
- 2) Pamatlēmuma 2002/584 4.a panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pavēstes izsniegšana, kā tas notika pamatlietā, nevis tieši attiecīgajai personai, bet to nodot attiecīgās personas adresē tās mājsaimniecības pilngadīgai personai, kas apņēmas to nodot attiecīgajai personai, ja Eiropas apcietināšanas orderī nav iespējams pārliecināties, vai un, attiecīgā gadījumā, kad šī pilngadīgā persona ir faktiski nodevusi šo pavēsti attiecīgajai personai, pati par sevi nav uzskatāma par šajā noteikumā izklāstītajiem nosacījumiem atbilstošu.

⁽¹⁾ OV C 156, 2.5.2016.

**Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 23. marta rīkojums (*Cour administrative d'appel de Paris* (Francija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited/Ministre
de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique***

(Lieta C-319/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2016/C 260/17)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītājas: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Atbildētājs: *Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique*

Rezolutīvā daļa:

Par *Cour administrative d'appel de Paris* (Francija) lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegts ar 2015. gada 22. jūnija nolēmumu, nav jālemj.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 25. februāra rīkojums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Itālija) – *Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute*

(Lieta C-520/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglaments — 53. panta 2. punkts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. panta otrā daļa un 54. pants — Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija — 6. panta 1. punkts — Īpaša petīcija Itālijas Republikas prezidentam — Tiesvedības dalībnieka iebildumi pret prasību — Minētās īpašās petīcijas pārveidošana par prasību tiesā — Savienības tiesību īstenošana — Neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2016/C 260/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamattiesvedības puses

Prasītāja: *Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)*

Atbildētājas: *Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)* un *Ministero della Salute*,

Piedaloties – *Roche Italia SpA, Novartis Farma SpA* un *Regione Marche*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz *Consiglio di Stato* (Valsts Padome, Itālija) 2015. gada 15. jūlija lēmumā uzdoto jautājumu (lieta C-520/15).

⁽¹⁾ OV C 398, 30.11.2015.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2015. gada 23. novembra rīkojumu lietā T-766/14 Actega Terra GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 4. februārī iesniedza Actega Terra GmbH

(Lieta C-63/16 P)

(2016/C 260/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Actega Terra GmbH (pārstāve – C. Onken, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Heidelberger Druckmaschinen

Eiropas Savienības Tiesa (septītā palāta) ar 2016. gada 24. maija rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 29. februārī iesniedza Amtsgericht München (Vācija) – krimināllieta pret Ianos Tranca

(Lieta C-124/16)

(2016/C 260/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht München

Lietas dalībnieks pamatlietā

Ianos Tranca

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvas 2012/13/ES⁽¹⁾ 2. pantu un 6. panta 1. un 3. punktu nav saderīgs dalībvalsts tiesību akts, saskaņā ar kuru kriminālprocesā apsūdzētai personai, kura nedzīvo šajā dalībvalstī, ir noteikts pienākums norādīt pilnvaroto personu attiecībā pret šo personu izdota lēmuma par soda uzlikšanu paziņošanai, arī ja apsūdzētās personas rīcībā līdz ar to nav viss termiņš, lai lēmumu par soda uzlikšanu pārsūdzētu, taču viņš nevar arī norādīt adresi, izmantojot kuru viņu var pierādāmā veidā informēt par lēmumu par soda uzlikšanu, un informēšana par pilnvarotās personas tiesvedības dokumentu paziņošanai vārdu un adresi viņam sniedz iespēju informēt pilnvaroto personu tiesvedības dokumentu paziņošanai, uz kuras adresi viņam var tikt nosūtīts lēmums par soda uzlikšanu ar pierādījumu par paziņošanu?

- 2) Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvas 2012/13/ES 2. panta 1. punktu un 6. panta 1. un 3. punktu nav saderīgs dalībvalsts tiesību akts, saskaņā ar kuru kriminālprocesā apsūdzētai personai, kura nedzīvo šajā dalībvalstī, ir noteikts pienākums norādīt pilnvaroto personu attiecībā pret šo personu izdota lēmuma par soda uzlikšanu paziņošanai, un, lai aprēķinātu pārsūdzības pieņemamības termiņu, pietiek, ja lēmumu paziņo pilnvarotajai personai tiesvedības dokumentu paziņošanai, ja apsūdzētā persona šādi aprēķinātas novēlošanās gadījumā var lūgt iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu un šādā gadījumā par attaisnojumu ir uzskatāms fakts, ka tai lēmums par soda uzlikšanu ir ticis pārsūtīts un apsūdzētā persona pēc pārsūtīšanas ir to pārsūdzējusi, ievērojot termiņu, tātad, ja tā iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas dēļ nesaisināto pārsūdzības termiņu var izmantot vēlāk, pat ja likumā ir noteikts, ka lēmums par soda uzlikšanu novēlošanās gadījumā ir jāizpilda.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīva 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. aprīlī iesniedza Landgericht München I
(Vācija) – krimināllietā pret Ionel Opria**

(Lieta C-188/16)

(2016/C 260/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Lietas dalībnieki pamatlietā

Ionel Opria

Otrs lietas dalībnieks: Staatsanwaltschaft München I

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvas 2012/13/ES par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā ⁽¹⁾ 2. pants, 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgi valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem kriminālprocesā pret apsūdzēto, kura dzīvesvieta vai pastāvīgā uzturēšanās vieta nav dalībvalstī, par attiecībā pret to izdoto lēmumu saīsinātā procesā var paziņot apsūdzētā norādītam izsniegšanai pilnvarotajam pārstāvim, kas nozīmē, ka lēmums par soda uzlikšanu, beidzoties (divu nedēļu) pārsūdzības termiņam kopš izsniegšanas pilnvarotajam pārstāvim brīža stājas likumīgā spēkā pat tad, ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem tam no apsūdzētajiem, kurš divu nedēļu laikā pēc faktiskās uzzināšanas par lēmumu saīsinātā procesā kompetentajā tiesā rakstveidā pārsūdz lēmumu saīsinātā procesā, *ex officio* ir jāatjauno viņa iepriekšējais stāvoklis, kas nozīmē, ka no lēmuma par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas pieņemšanas brīža ir jārikojas kā noteiktajā termiņā iesniegtas pārsūdzības gadījumā?

⁽¹⁾ OV L 142, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Kehl* (Vācija) – I**(Lieta C-195/16)**

(2016/C 260/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Amtsgericht Kehl***Pamatlietas puses**

Prasītājs: I

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Direktīvas 2006/126/EK par vadītāju apliecībām ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Trešā direktīva”) 2. pants vai Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 18., 21., 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā netiek atzītas citā dalībvalstī iegūtas vadīšanas tiesības, it īpaši, ja šīs vadīšanas tiesības ir iegūtas atbilstoši Trešās direktīvas prasībām?
- 2) Vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši Trešās direktīvas 2. pants vai LESD 18., 21., 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā netiek atzīts leģitimitātes dokuments, ko cita dalībvalsts ir izsniegusi saskaņā ar Trešās direktīvas prasībām šajā dalībvalstī iegūtu vadīšanas tiesību īpašniekam, arī tad, ja šā leģitimitātes dokumenta derīgumu šī dalībvalsts ir ierobežojusi uz noteiktu laiku un tas ir spēkā tikai tās teritorijā, un turklāt šis leģitimitātes dokuments neatbilst Trešajā direktīvā noteiktā vadītāja apliecības parauga prasībām?
- 3) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde, vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši Trešās direktīvas 2. pants vai LESD 18., 21., 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā par transportlīdzekļa vadīšanu kā par kriminālpārkāpumu ir paredzēts kriminālsods, jo transportlīdzekļa vadītājam nav vadīšanas tiesību, lai gan citā dalībvalstī šis transportlīdzekļa vadītājs ir ieguvis vadīšanas tiesības atbilstoši Trešās direktīvas prasībām, tomēr viņš tās nevar apliecināt ar leģitimitātes dokumentu, kas atbilst Trešajā direktīvā noteiktajam vadītāja apliecības paraugam?
- 4) Ja uz otro jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde, vai Eiropas Savienības tiesības, it īpaši Trešās direktīvas 2. pants vai LESD 18., 21., 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām netiek pieļauts dalībvalsts, kurā galīgā vadītāja apliecība tās pretendenta parasti tiek izsniegta uzreiz pēc praktiskā braukšanas eksāmena izturēšanas, tiesiskais regulējums, kurā par transportlīdzekļa vadīšanu kā par administratīvu pārkāpumu ir paredzēts administratīvs sods, jo transportlīdzekļa vadītājs, kurš citā dalībvalstī ir ieguvis vadīšanas tiesības atbilstoši Trešās direktīvas prasībām, brauciena laikā nevar uzrādīt galīgo vadītāja apliecību savu vadīšanas tiesību apliecināšanai, jo, ņemot vērā īpatnības, kas šajā dalībvalstī ir raksturīgas galīgās vadītāja apliecības izsniegšanas procedūrai un ko transportlīdzekļa vadītājs nevar ietekmēt, šāda vadītāja apliecība viņam vēl nav izsniegta, bet tās vietā brauciena laikā viņa rīcībā ir oficiāls sertifikāts par vadīšanas tiesību iegūšanai nepieciešamo nosacījumu izpildi?

⁽¹⁾ OV L 403, 18. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. aprīlī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof*
(Austrija) – *Majid auch Madzhdi Shiri***

(Lieta C-201/16)

(2016/C 260/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Majid auch Madzhdi Shiri

Atbildētājs: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm⁽¹⁾, noteikumi, kuros paredzētas tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, vēršoties pret pārsūtīšanas lēmumu, it īpaši 27. panta 1. punkts, ņemot vērā preambulas 19. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka patvēruma meklētājs var pieprasīt, lai atbildība tiktu nodota pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij sakarā ar to, ka ir pagājis sešus mēnešus ilgais pārsūtīšanas termiņš (Regulas Nr. 604/2013 29. panta 2. punkts, aplūkojot kopsakarā ar 29. panta 1. punktu)?

Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā:

2) Vai atbildības pārejai saskaņā ar Regulas Nr. 604/2013 29. panta 2. punkta pirmo teikumu pietiek tikai ar to, ka nav izmantots pārsūtīšanas termiņš, vai arī, lai notiktu atbildības pāreja sakarā ar termiņa beigām, ir nepieciešams arī, lai atbildīgā dalībvalsts būtu noliegusi, ka tai ir pienākums uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu?

⁽¹⁾ OV L 180, 31. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. aprīlī iesniedza *Bundesverwaltungsgericht*
(Vācija) – *Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein/Wirtschaftsakademie
Schleswig-Holstein GmbH***

(Lieta C-210/16)

(2016/C 260/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

Atbildētājs: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Persona, kas iestājusies lietā: Facebook Ireland Limited

Piedaloties: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 95/46/EK⁽¹⁾ 2. panta d) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas galīgi un izsmeloši reglamentē atbildību par datu aizsardzības pārkāpumiem, vai tomēr Direktīvas 95/46/EK 24. pantā paredzēto "atbilstošo pasākumu" un Direktīvas 95/46/EK 28. panta 3. punkta otrajā ievilkumā paredzēto "efektīvo iejaukšanās pilnvaru" kontekstā, izvēloties pakalpojumu sniedzēju savam informācijas piedāvājumam, informācijas sniedzēju daudzpakāpju attiecībās paliek vieta tādas institūcijas atbildībai, kas nav atbildīga par datu apstrādi Direktīvas 95/46/EK 2. panta d) punkta izpratnē?
2. Vai no Direktīvas 95/46/EK 17. panta 2. punktā noteiktā dalībvalstu pienākuma gadījumā, ja datu apstrādi veic kāda cita interesēs, paredzēt, ka personas datu apstrādātājam "jāizvēlas datu apstrādātājs, sniedzot pietiekamas garantijas attiecībā par tehniskās drošības pasākumiem un veicamo apstrādi reglamentējošiem organizatoriskajiem pasākumiem", *a contrario* izriet, ka citu lietošanas attiecību gadījumā, kas nav saistītas ar datu apstrādi kāda cita interesēs Direktīvas 95/46/EK 2. panta e) punkta izpratnē, nav pienākuma rūpīgi veikt izvēli un tādu nevar paredzēt arī saskaņā ar valsts tiesībām?
3. Vai gadījumos, kad ārpus Eiropas Savienības teritorijas izvietotam mātesuzņēmumam dažādās dalībvalstīs ir juridiski patstāvīgi uzņēmumi (meitasuzņēmumi), attiecīgās dalībvalsts (šajā gadījumā – Vācija) uzraudzības iestāde saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 4. pantu un 28. panta 6. punktu ir tiesīga attiecībā uz dalībvalsts teritorijā esošo uzņēmumu īstenot savas pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 3. punktu, arī tad, ja šis uzņēmums ir atbildīgs tikai par reklāmas tirdzniecības veicināšanu un citiem tirgvedības pasākumiem un tā mērķauditorija ir attiecīgās dalībvalsts iedzīvotāji, bet ekskluzīvā atbildība par personu datu vākšanu un apstrādi visā Eiropas Savienības teritorijā un līdz ar to arī citā dalībvalstī (šajā gadījumā – Vācija) saskaņā ar uzņēmumu grupas ietvaros veikto funkciju sadali ir citā dalībvalstī (šajā gadījumā – Īrija) izvietotam patstāvīgam uzņēmumam (meitasuzņēmumam), ja faktiski lēmumu par datu apstrādi pieņem mātesuzņēmums?
4. Vai Direktīvas 95/46/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 28. panta 3. punkts interpretējams tādējādi, ka gadījumos, kad personas datu apstrādātājam kādas dalībvalsts (šajā gadījumā – Īrija) teritorijā pieder uzņēmums un vēl cits juridiski patstāvīgs uzņēmums darbojas citas dalībvalsts (šajā gadījumā – Vācija) teritorijā, kur tā kompetence, tostarp, ir reklāmas laukumu pārdošana un darbības mērķauditorija ir attiecīgās valsts iedzīvotāji, šajā citā dalībvalstī (šajā gadījumā – Vācija) kompetentā uzraudzības iestāde datu aizsardzības tiesību īstenošanas nolūkā var īstenot pasākumus un izdot rīkojumus šim citam uzņēmumam (šajā gadījumā – Vācijā), kurš saskaņā ar uzņēmumu grupas ietvaros veikto funkciju un atbildības sadali nav atbildīgs par datu apstrādi, vai arī šādus pasākumus var īstenot un rīkojumus izdot tikai tās dalībvalsts (šajā gadījumā – Īrija) uzraudzības iestāde, kuras teritorijā atrodas uzņēmumu grupas ietvaros atbildīgā struktūra?
5. Vai Direktīvas 95/46/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 28. panta 3. un 6. punkts interpretējams tādējādi, ka gadījumos, kad kādas dalībvalsts (šajā gadījumā – Vācija) uzraudzības iestāde atbilstoši Direktīvas 95/46/EK 28. panta 3. punktam vērsās pret personu vai institūciju, kas darbojas tās teritorijā, par neatbilstīgi veiktu trešās personas izvēli, kas iesaistīta datu apstrādes procesā, (šajā gadījumā – Facebook), jo attiecīgā trešā persona pārkāpj datu aizsardzības tiesību normas, kontrolējošai uzraudzības iestādei (šajā gadījumā – Vācija) ir saistošs tās dalībvalsts uzraudzības iestādes sniegts datu aizsardzības vērtējums, kurā atrodas par datu apstrādi atbildīgās trešās personas uzņēmums (šajā gadījumā – Īrija), tādā nozīmē, ka tā nevar sniegt atšķirīgu juridisku vērtējumu, vai arī kontrolējošā uzraudzības iestāde (šajā gadījumā – Vācija) var patstāvīgi veikt citā dalībvalstī (šajā gadījumā – Īrija) rezidējošas trešās personas datu apstrādes likumības pārbaudi kā provizorisku jautājumu par savas darbības likumību?

6. Ja kontroli īstenojošā uzraudzības iestāde (šajā gadījumā – Vācija) var patstāvīgi veikt pārbaudi, vai Direktīvas 95/46/EK 28. panta 6. punkta otrais teikums interpretējams tādejādi, ka attiecīgā uzraudzības iestāde savas efektīvas ieviešanās pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 3. punktu, pret tās teritorijā rezidējošu personu vai institūciju par līdzatbildību par datu aizsardzības pārkāpumiem var īstenot tikai un vienīgi tad, ja tā iepriekš ir lūgusi šīs citas dalībvalsts (šajā gadījumā – Īrija) uzraudzības iestādi īstenot tai piešķirtās pilnvaras?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. aprīlī iesniedza *Amtsgericht München* (Vācija) – krimināllieta pret *Tanja Reiter*

(Lieta C-213/16)

(2016/C 260/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht München

Lietas dalībnice pamatlietā

Tanja Reiter

Otrs lietas dalībnieks: Staatsanwaltschaft München I

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvas 2012/13/ES (¹) 2. pantu un 6. panta 1. un 3. punktu nav saderīgs dalībvalsts tiesību akts, saskaņā ar kuru kriminālprocesā apsūdzētai personai, kura nedzīvo šajā dalībvalstī, ir noteikts pienākums norādīt pilnvaroto personu attiecībā pret šo personu izdota lēmuma par soda uzlikšanu paziņošanai, arī ja apsūdzētās personas rīcībā līdz ar to nav viss termiņš, lai lēmumu par soda uzlikšanu pārsūdzētu, taču tā nevar arī norādīt adresi, izmantojot kuru viņu var pierādāmā veidā informēt par lēmumu par soda uzlikšanu, un informēšana par pilnvarotās personas tiesvedības dokumentu paziņošanai vārdu un adresi tai sniedz iespēju informēt pilnvaroto personu tiesvedības dokumentu paziņošanai, uz kuras adresi tai var tikt nosūtīts lēmums par soda uzlikšanu ar pierādījumu par paziņošanu?
2. Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīvas 2012/13/ES 2. panta 1. punktu un 6. panta 1. un 3. punktu nav saderīgs dalībvalsts tiesību akts, saskaņā ar kuru kriminālprocesā apsūdzētai personai, kura nedzīvo šajā dalībvalstī, ir noteikts pienākums norādīt pilnvaroto personu attiecībā pret šo personu izdota lēmuma par soda uzlikšanu paziņošanai, un, lai aprēķinātu pārsūdzības pieņemamības termiņu, pietiek, ja lēmumu paziņo pilnvarotajai personai tiesvedības dokumentu saņemšanai, ja apsūdzētā persona šādi aprēķinātas novēlošanās gadījumā var lūgt iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu un šādā gadījumā par attaisnojumu ir uzskatāms fakts, ka tai lēmums par soda uzlikšanu ir ticis pārsūtīts un apsūdzētā persona pēc pārsūtīšanas ir to pārsūdzējusi, ievērojot termiņu, tātad, ja tā iepriekšējā stāvokļa atjaunošanas dēļ nesaisināto pārsūdzības termiņu var izmantot vēlāk, pat ja likumā ir noteikts, ka lēmums par soda uzlikšanu novēlošanās gadījumā ir jāizpilda?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Direktīva 2012/13/ES, OV L 142, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza *Oberlandesgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH*

(Lieta C-230/16)

(2016/C 260/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Coty Germany GmbH*

Atbildētāja: *Parfümerie Akzente GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai selektīvas izplatīšanas sistēmas, kas ir vērstas uz luksusa un prestiža preču izplatīšanu un primāri ir paredzētas “luksusa tēla” nodrošināšanai, ir ar LESD 101. panta 1. punktu saderīgs konkurences elements?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

vai ar LESD 101. panta 1. punktu saderīgs konkurences elements var būt noteikums, kad visiem mazumtirdzniecības līmenī strādājošiem selektīvas izplatīšanas sistēmas dalībniekiem tiek aizliegts, veicot pārdošanu internetā, iesaistīt ārēji identificējamus trešos uzņēmumus neatkarīgi no tā, vai konkrētajā gadījumā netiek izpildītas ražotāja leģitīmās kvalitātes prasības?

3) Vai Regulas (ES) Nr. 330/2010 ⁽¹⁾ 4. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka mazumtirdzniecības līmenī strādājošiem selektīvas izplatīšanas sistēmas dalībniekiem noteikts aizliegums, veicot pārdošanu internetā, iesaistīt ārēji identificējamus trešos uzņēmumus ir mazumtirgotāja klientu loka ierobežojums mērķa dēļ?

4) Vai Regulas (ES) Nr. 330/2010 4. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka mazumtirdzniecības līmenī strādājošiem selektīvas izplatīšanas sistēmas dalībniekiem noteikts aizliegums, veicot tirdzniecību internetā, iesaistīt ārēji identificējamus trešos uzņēmumus ir pasīvās pārdošanas galalietotājiem ierobežojums mērķa dēļ?

⁽¹⁾ Komisijas 2010. gada 20. aprīļa Regula (ES) Nr. 330/2010 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu nolīgumu un saskaņotu darbību kategorijām (OV L 102, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya*

(Lieta C-233/16)

(2016/C 260/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)*

Atbildētājs: *Generalitat de Catalunya*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj reģionālu nodokli, kas tiek uzlikts lieliem individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru tirdzniecības platība ir vienāda vai lielāka par 2 500 m², to nelabvēlīgās ietekmes uz šī reģiona teritoriju, vidi un pilsētas veikalu tīklu dēļ, bet kas atbilstoši tiesību aktiem ir piemērojams neatkarīgi no tā, vai šie mazumtirdzniecības uzņēmumi faktiski atrodas pilsētas teritorijā vai ārpus tās, un vairākumā gadījumu tas tiek uzlikts citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā, ka (i) tas netiek uzlikts tirgotājiem, kam pieder vairāki mazumtirdzniecības uzņēmumi, kuru individuālā tirdzniecības platība ir mazāka par 2 500 m², neatkarīgi no tā, cik liela ir visu šo uzņēmumu kopējā tirdzniecības platība; (ii) no tā ir atbrīvoti kolektīvi mazumtirdzniecības uzņēmumi; (iii) tas nav piemērojams individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas nodarbojas ar dārzkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un rūpniecības preču tirdzniecību, un (iv) tas tiek uzlikts tikai 40 % apmērā no maksājamās summas tiem, kas galvenokārt nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču, durvju un logu tirdzniecību, un mājamatniecības centriem?
- 2) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo noteikumu aizliegts valsts atbalsts ir: (i) individuālo mazumtirdzniecības uzņēmumu, kuru tirdzniecības platība ir mazāka par 2 500 m², kolektīvo mazumtirdzniecības uzņēmumu un individuālo mazumtirdzniecības uzņēmumu, kas nodarbojas ar dārzkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un rūpniecības preču, pilnīgs atbrīvojums no IGEC [nodokļa lieliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem] un (ii) individuālu tirdzniecības uzņēmumu, kas galvenokārt nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču, durvju un logu tirdzniecību, un mājamatniecības centru daļējs atbrīvojums no IGEC?
- 3) Ja pilnīgs vai daļējs atbrīvojums no IGEC ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kāda būtu šī nolēmuma piemērojamība laikā, ņemot vērā vēstules, ko 2003. gada 2. oktobrī Konkurences ģenerāldirektorāta Valsts atbalsta nodaļas vadītājs nosūtīja Spānijas Karalistes pārstāvniecībai Eiropas Savienībā saistībā ar lietu CP 11/01 par iespējamo atbalstu, ko Katalonijas autonomā kopiena bija piešķirusi saskaņā ar Katalonijas Parlamenta pieņemtu likumu, esamību un tās saturu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Lieta C-234/16)

(2016/C 260/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)*

Atbildētāja: *Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs reģionālais nodoklis, kas tiek uzlikts tādu lielu individuālu mazumtirdzniecības uzņēmumu darbībai, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība ir vienāda vai lielāka par 4 000 m², tās nelabvēlīgās ietekmes uz šī reģiona pilsētvidi, vidi un pilsētu veikalu tīklu dēļ, neatkarīgi no tā, vai šie mazumtirdzniecības uzņēmumi faktiski atrodas pilsētas teritorijā, vai ārpus tās, un vairākumā gadījumu tas tiek uzlikts citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā, ka (i) tas netiek uzlikts tirgotājiem, kam pieder vairāki individuāli vai kolektīvi mazumtirdzniecības uzņēmumi, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība ir mazāka par 4 000 m², neatkarīgi no tā, cik liela ir visu šo centru kopējā preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība; (ii) nodoklis netiek uzlikts lieliem individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība nepārsniedz 10 000 m², ja tajos tiek pārdotas tikai un vienīgi dārza preces, transportlīdzekļi, būvmateriāli, tehnika un rūpniecības preces?
- 2) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par aizliegtu valsts atbalstu saskaņā ar šo tiesību normu ir jāuzskata tas, ka Astūrijā paredzētais *IGEC* [nodoklis lieliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem] netiek uzlikts kolektīviem vai individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība ir mazāka par 4 000 m², un lieliem individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru platība nepārsniedz 10 000 m², ja tajos tiek pārdotas tikai un vienīgi dārza preces, transportlīdzekļi, būvmateriāli, tehnika un rūpniecības preces?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

(Lieta C-235/16)

(2016/C 260/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Atbildētāja: Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs reģionālais nodoklis, kas tiek uzlikts tādu lielu individuālu mazumtirdzniecības uzņēmumu darbībai, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība ir vienāda vai lielāka par 4 000 m², tās nelabvēlīgās ietekmes uz šī reģiona pilsētvidi, vidi un pilsētu veikalu tīklu dēļ, neatkarīgi no tā, vai šie mazumtirdzniecības uzņēmumi faktiski atrodas pilsētas teritorijā, vai ārpus tās, un vairākumā gadījumu tas tiek uzlikts citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā, ka (i) tas netiek uzlikts tirgotājiem, kam pieder vairāki individuāli vai kolektīvi mazumtirdzniecības uzņēmumi, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība ir mazāka par 4 000 m², neatkarīgi no tā, cik liela ir visu šo centru kopējā preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība; (ii) nodoklis netiek uzlikts lieliem individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība nepārsniedz 10 000 m², ja tajos tiek pārdotas tikai un vienīgi dārza preces, transportlīdzekļi, būvmateriāli, tehnika un rūpniecības preces?

- 2) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par aizliegtu valsts atbalstu saskaņā ar šo tiesību normu ir jāuzskata tas, ka Astūrrijā paredzētais *IGEC* [nodoklis lieliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem] netiek uzlikts kolektīviem vai individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru preču pārdošanai un izstādīšanai izmantoto telpu platība ir mazāka par 4 000 m², un lieliem individuāliem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru platība nepārsniedz 10 000 m², ja tajos tiek pārdotas tikai un vienīgi dārza preces, transportlīdzekļi, būvmateriāli, tehnika un rūpniecības preces?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)*/Diputación General de Aragón

(Lieta C-236/16)

(2016/C 260/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Atbildētāja: Diputación General de Aragón

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir reģionālais nodoklis, ko uzliek par kaitējumu, kas tiek nodarīts videi, izmantojot ar komercdarbību un saimniecisko darbību saistītas iekārtas un ierīces mazumtirdzniecības uzņēmumos, kuru rīcībā ir liela tirdzniecībai un to klientu autostāvvietām paredzēta teritorija, ar nosacījumu, ka to sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība ir lielāka par 500 m², bet ko iekasē neatkarīgi no tā, vai šie mazumtirdzniecības uzņēmumi faktiski atrodas pilsētas teritorijā vai ārpus tās, un vairākumā gadījumumu to uzliek citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā, ka (i) to faktiski neuzliek tirgotājiem, kam pieder vairāki mazumtirdzniecības uzņēmumi, neatkarīgi no to kopējās sabiedrībai pieejamās tirdzniecības platības, ja nevienā no tiem sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², un tostarp arī tad, ja kāds vai kādi no tiem pārsniedz šo sliekšni, bet to nodokļa bāze nav lielāka par 2 000 m², savukārt to faktiski uzliek tirgotājiem, kuriem pieder viens mazumtirdzniecības uzņēmums, kura sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība pārsniedz šos sliekšņus, un (ii) turklāt to neuzliek mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas nodarbojas tikai ar tehnikas, transportlīdzekļu, instrumentu, rūpniecības preču, būvmateriālu, sanācijas materiālu, durvju un logu tirdzniecību tikai pārdevējiem vai piegādātājiem, mēbeļu individuāliem, tradicionāliem un specializētiem veikaliem, transportlīdzekļu koncesionāru salonos un remontdarbnīcās, dārzkopības preču, kultūraugu, degvielas un motordegvielas tirdzniecību, neatkarīgi no tā, kāda ir to sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība?
- 2) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizliegts valsts atbalsts saskaņā ar minēto noteikumu ir tas, ka *IDMGAV* [nodoklis par kaitējumu, ko videi rada lielas tirdzniecības platības] faktiski netiek uzlikts mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², vai arī tiem, kuriem tā ir lielāka, bet to nodokļa bāze nav lielāka par 2 000 m², un mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas nodarbojas tikai ar tehnikas, transportlīdzekļu, instrumentu un rūpniecības preču, būvmateriālu, sanācijas materiālu, durvju un logu tirdzniecību tikai pārdevējiem vai piegādātājiem, mēbeļu individuāliem, tradicionāliem un specializētiem veikaliem, transportlīdzekļu koncesionāru salonos un remontdarbnīcās, dārzkopības preču, kultūraugu un degvielas un motordegvielas tirdzniecību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 25. aprīlī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón

(Lieta C-237/16)

(2016/C 260/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Atbildētāja: Diputación General de Aragón

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir reģionālais nodoklis, ko uzliek par kaitējumu, kas tiek nodarīts videi, izmantojot ar komercdarbību un saimniecisko darbību saistītas iekārtas un ierīces mazumtirdzniecības uzņēmumos, kuru rīcībā ir liela tirdzniecībai un to klientu autostāvvietām paredzēta teritorija, ar nosacījumu, ka to sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība ir lielāka par 500 m², bet ko iekasē neatkarīgi no tā, vai šie mazumtirdzniecības uzņēmumi faktiski atrodas pilsētas teritorijā vai ārpus tās, un vairākumā gadījumu to uzliek citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā, ka (i) to faktiski neuzliek tirgotājiem, kam pieder vairāki mazumtirdzniecības uzņēmumi, neatkarīgi no to kopējās sabiedrībai pieejamās tirdzniecības platības, ja nevienā no tiem sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², un tostarp arī tad, ja kāds vai kādi no tiem pārsniedz šo sliekšni, bet to nodokļa bāze nav lielāka par 2 000 m², savukārt to faktiski uzliek tirgotājiem, kuriem pieder viens mazumtirdzniecības uzņēmums, kura sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība pārsniedz šos sliekšņus, un (ii) turklāt to neuzliek mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas nodarbojas tikai ar tehnikas, transportlīdzekļu, instrumentu, rūpniecības preču, būvmateriālu, sanācijas materiālu, durvju un logu tirdzniecību tikai pārdevējiem vai piegādātājiem, mēbeļu individuāliem, tradicionāliem un specializētiem veikaliem, transportlīdzekļu koncesionāru salonos un remontdarbnīcās, dārzkopības preču, kultūraugu, degvielas un motordegvielas tirdzniecību, neatkarīgi no tā, kāda ir to sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība?
- 2) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizliegts valsts atbalsts saskaņā ar minēto noteikumu ir tas, ka IDMGAV [nodoklis par kaitējumu, ko videi rada lielas tirdzniecības platības] faktiski netiek uzlikts mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kuru sabiedrībai pieejamā tirdzniecības platība nav lielāka par 500 m², vai arī tiem, kuriem tā ir lielāka, bet to nodokļa bāze nav lielāka par 2 000 m², un mazumtirdzniecības uzņēmumiem, kas nodarbojas tikai ar tehnikas, transportlīdzekļu, instrumentu un rūpniecības preču, būvmateriālu, sanācijas materiālu, durvju un logu tirdzniecību tikai pārdevējiem vai piegādātājiem, mēbeļu individuāliem, tradicionāliem un specializētiem veikaliem, transportlīdzekļu koncesionāru salonos un remontdarbnīcās, dārzkopības preču, kultūraugu un degvielas un motordegvielas tirdzniecību?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 16. februāra rīkojumu lietā T-296/15 Industrias Químicas del Vallés/Komisija 2016. gada 27. aprīlī iesniedza Industrias Químicas del Vallés, S.A.

(Lieta C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (pārstāvji – C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert, advokātes)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 16. februāra rīkojumu lietā T-296/15 *Industrias Químicas del Vallés, S.A.* (turpmāk tekstā – “IQV”)/Eiropas Komisija;
- atzīt par pieņemamu IQV prasību atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/408 ⁽¹⁾;
- nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lietu T-296/15 izskatītu pēc būtības;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt šīs tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- (i) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētajā rīkojumā uzskatot, ka apstrīdētā regula ir reglamentējošs akts, kas attiecībā uz prasītāju ietver īstenošanas pasākumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. panta 4. punkta izpratnē;
- (ii) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētajā rīkojumā uzskatot, ka prasības par apstrīdēto regulu atzīšana par nepieņemamu neliedz IQV efektīvu tiesību aizsardzību tiesā;
- (iii) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētajā rīkojumā uzskatot, ka apstrīdētā regula IQV neskar individuāli.

⁽¹⁾ Komisijas 2015. gada 11. marta Īstenošanas regula (ES) Nr. 2015/408 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 80. panta 7. punkta īstenošanu un aizstājamo vielu saraksta izveidošanu (OV L 67, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. aprīlī iesniedza *Commissione tributaria provinciale di Siracusa* (Itālija) – *Enzo Di Maura*/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Lieta C-246/16)

(2016/C 260/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Enzo Di Maura*

Atbildētājs: *Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ievērojot Direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ 11. panta C daļas 1. punktu un 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta otro teikumu, kas attiecīgi ir saistīti ar nodokļa aprēķina bāzes samazināšanu un PVN, kas maksājams par ar nodokli apliekamiem darījumiem, koriģēšanu, ja pilnīgi vai daļēji netiek samaksāta atlīdzība, par ko darījuma partneri ir vienojušies, vai LESD garantētajiem samērīguma un efektivitātes principiem un PVN piemērošanu reglamentējošajam neitralitātes principam atbilst ierobežojumu noteikšana, kas nodokļu maksātājam padara par neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinā – arī laika izteiksmē, kas saistīts ar maksātspējas procedūras neparedzamo ilgumu – nodokļa, kas saistīts ar pilnīgi vai daļēji samaksāto atlīdzību, atgūšanu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai ar iepriekš minētajiem principiem ir saderīga tāda tiesību norma kā DPR Nr. 633/1972 26. panta 2. punkts – redakcijā, kas bija spēkā pirms grozījumiem, kas izdarīti ar 2015. gada 28. decembra Likuma Nr. 208 1. panta 126. un 127. punktu –, kuros saistībā ar nodokļa atgūšanas tiesībām ir paredzēta prasību par to, ka ir jāpierāda agrāks neveiksmīgu maksātspējas procedūru mēģinājums, un tas ir, atbilstīgi judikatūrai un Savienības dalībvalsts nodokļu iestādes praksei, tikai pēc neveiksmīgas galīgās aktīvu sadales vai, ja to nav, pēc galīgā lēmuma par maksātspējas procedūras noslēgšanu, pat tad, ja šādas darbības no saprāta viedokļa ir ekonomiski neizdevīgas, ņemot vērā piedzenamā parāda apjomu, tā piedziņas perspektīvas un izpilddarbību vai maksātspējas procedūru izmaksas un ka minētie priekšnoteikumi katrā ziņā var iestāties pat vairākus gadus pēc maksātspējas procesa sākšanās?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. Lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 2. maijā iesniedza Oberster Gerichtshof
(Austrija) – Austria Asphalt GmbH & Co OG/Bundeskartellanwalt**

(Lieta C-248/16)

(2016/C 260/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Austria Asphalt GmbH & Co OG*

Atbildētājs: *Bundeskartellanwalt*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("Apvienšanās regula")⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja notiek pāreja no vienpersonīgas kontroles uz kopīgu kontroli pastāvošā uzņēmumā, turklāt iepriekš vienpersonīgi kontrolējošais uzņēmums arī turpmāk paliek šī pastāvošā uzņēmumā dalībnieks, piedaloties kopīgajā kontrolē, koncentrācija rodas tikai tad, ja šis uzņēmums ilgtermiņā īsteno visas neatkarīgas ekonomiskas vienības funkcijas?

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ("EK Apvienšanās regula"), OV L 24, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 3. maijā iesniedza *cour d'appel de Bruxelles* (Belģija) – *Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS u.c.*

(Lieta C-253/16)

(2016/C 260/35)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Flibtravel International SA, Leonard Travel International SA*

Atbildētājas: *AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fès SPRL, Abderrahmane Belyazid, E. A. R. SCS, Sotrans SPRL, B. M. A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M. V. S. SPRL, A. B. M. B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli, Said El Aazzoui*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 96. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka to var piemērot dalībvalsts taksometru operatoru noteiktajām cenām un noteikumiem, ja a) attiecīgo braucienus ar taksometru laikā tikai retos gadījumos tiek izbraukts ārpus valsts robežām, b) lielu daļu attiecīgo taksometru klientu veido Eiropas Savienības pilsoņi un iedzīvotāji, kuri nav attiecīgās dalībvalsts pilsoņi vai iedzīvotāji, un c) konkrētajos lietās apstākļos strīdīgie braucieni ar taksometru ļoti bieži pasažierim ir tikai garāka ceļojuma posms, kura galamērķis vai izbraukšanas punkts ir cita Eiropas Savienības dalībvalsts, kas nav attiecīgā Savienības dalībvalsts?
- 2) Vai LESD 96. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka to var piemērot tādiem izmantošanas noteikumiem, kas nav noteikumi par likmēm un noteikumi par atļaujas iegūšanu veikt attiecīgo pārvadāšanas darbību, kā šajā lietā aizliegums taksometru operatoriem pasažiera rīcībā nodot vienu atsevišķu vietu, nevis visu transportlīdzekli, un aizliegums šiem operatoriem pašiem noteikt klientiem piedāvātā brauciena galamērķi, kas noved pie tā, ka šiem operatoriem tiek liegts veidot tādu pasažieru grupas, kuriem ir viens galamērķis?

- 3) Vai LESD 96. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek aizliegti, izņemot ar Komisijas atļauju, tādi pasākumi kā tie, kas minēti otrajā jautājumā: a) kuru vispārējais mērķis citu mērķu starpā ir aizsargāt taksometru operatorus pret transportlīdzekļu nomas ar šoferi uzņēmumu konkurenci un b) kuru īpašais mērķis konkrētajos šīs lietas apstākļos ir aizsargāt autobusu operatorus pret taksometru operatoriem?
- 4) Vai LESD 96. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir aizliegts, izņemot ar Komisijas atļauju, pasākumu, ar kuru ir noteikts aizliegums taksometru operatoriem pievilināt pasažierus, ja šā pasākuma sekas ir tādas, ka šajos konkrētajos lietas apstākļos tiek samazināta to iespēja iegūt konkurējošā autobusu pakalpojuma klientus?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. maijā iesniedza Finanzgericht Düsseldorf
(Vācija) – Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg**

(Lieta C-256/16)

(2016/C 260/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Deichmann SE

Atbildētāja: Hauptzollamt Duisburg

Prejudiciālais jautājums

Vai ir spēkā Komisijas 2016. gada 17. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 2016/223⁽¹⁾, ar ko paredz procedūru tādu konkrētu tirgus ekonomikas režīma un individuālā režīma pieprasījumu novērtējumam, ko iesnieguši ražotāji eksportētāji no Ķīnas un Vjetnamas, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14?

⁽¹⁾ – OV L 41, 3. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. maijā iesniedza Korkein oikeus (Somija) –
Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia**

(Lieta C-258/16)

(2016/C 260/37)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas puses

Prasītājs: Finnair Oyj

Atbildētājs: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Monreālas konvencijas 31. panta 4. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai pastāvētu prasījuma tiesības, papildus tam, ka sūdzība ir jāiesniedz laikus, tā ir jāiesniedz paredzētajā termiņā un rakstveidā 31. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Ja, lai pastāvētu prasījuma tiesības, ir nepieciešams, lai paredzētajā termiņā iesniegtā sūdzība būtu noformēta rakstveidā, vai Monreālas konvencijas 31. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka prasība par rakstveida formu ir izpildīta arī elektroniskā procedūrā un arī apgalvotos zaudējumus reģistrējot gaisa pārvadātāja informācijas sistēmā?
- 3) Vai Monreālas konvencijai pretrunā ir tāda interpretācija, ka prasība par rakstveida formu ir atzīstama par izpildītu, ja gaisa pārvadātāja pārstāvis pieteikumu par zaudējumiem/sūdzību ar pasažiera ziņu noformē vai nu uz papīra vai elektroniski gaisa pārvadātāja informācijas sistēmā?
- 4) Vai Monreālas konvencijas 31. pantā sūdzībai ir izvirzītas vēl arī saturiskas prasības, papildus tam, ka par radītajiem zaudējumiem ir jāpaziņo gaisa pārvadātājam?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 12. maijā iesniedza Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Apvienotā Karaliste) – Shields & Sons Partnership/The Commissioners for Her Majesty's of Revenue and Customs

(Lieta C-262/16)

(2016/C 260/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Shields & Sons Partnership

Atbildētājs: The Commissioners for Her Majesty's of Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai attiecībā uz Padomes Direktīvas (EK) 2006/112/EK⁽¹⁾ XII sadaļas 2. nodaļā noteikto vienotās likmes režīmu lauksaimniekiem 296. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzēts izsmeļošs regulējums, kad dalībvalsts var izslēgt lauksaimnieku no kopējā lauksaimniecības vienotās likmes režīma? It īpaši:
 - 1.1) Vai dalībvalsts var izslēgt lauksaimniekus no vienotās likmes režīma lauksaimniekiem vienīgi saskaņā ar 296. panta 2. punktu?
 - 1.2) Vai dalībvalsts var izslēgt lauksaimnieku no vienotās likmes režīma lauksaimniekiem, arī atsaucoties uz 299. pantu?
 - 1.3) Vai nodokļu neitralitātes princips dod dalībvalstij tiesības izslēgt lauksaimnieku no vienotās likmes režīma lauksaimniekiem?
 - 1.4) Vai dalībvalstīm ir tiesības izslēgt lauksaimniekus no vienotās likmes režīma lauksaimniekiem ar jebkādu citu pamatu?

- 2) Kā ir interpretējams jēdziens "lauksaimnieku kategorijas" Padomes Direktīvas (EK) 2006/112/EK 296. panta 2. punktā? It īpaši:
- 2.1) Vai attiecīgo lauksaimnieku kategoriju jāspēj identificēt, izmantojot objektīvas īpašības?
 - 2.2) Vai attiecīgo lauksaimnieku kategoriju var identificēt, izmantojot ekonomiskus apsvērumus?
 - 2.3) Kāds precizitātes līmenis ir nepieciešams, identificējot lauksaimnieku kategorijas, kuras dalībvalsts ir paredzējusi izslēgt?
 - 2.4) Vai tas ļauj dalībvalstij uzskatīt par attiecīgo kategoriju "lauksaimniekus, par kuriem ir konstatēts, ka tie kā vienotās likmes režīma dalībnieki atgūst būtiski vairāk, nekā tie atgūtu tad, ja tie būtu reģistrēti kā PVN maksātāji"?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 13. maijā iesniedza High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Western Sahara Campaign UK/ Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Lieta C-266/16)

(2016/C 260/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Western Sahara Campaign UK

Atbildētāji: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas un Vidusjūras valstu Nolīguma par asociācijas izveidi starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses (OV 2000, L 170, 2. lpp.) (turpmāk tekstā – "Nolīgums par asociācijas izveidi"), kas apstiprināts ar Komisijas un Padomes Lēmumu 2000/204/EK (¹), EOTK, 9., 17. un 94. pantā un 4. protokolā atsauces uz "Maroku" nozīmē vienīgi Marokas suverēno teritoriju, ko ir atzinušas Apvienoto Nāciju Organizācija un Eiropas Savienība (turpmāk tekstā – "ES"), un tādējādi saskaņā ar Nolīgumu par asociācijas izveidi ir aizliegts importēt ES produktus ar izcelsmi Rietumsahārā, nepiemērojot muitas nodevas?
- 2) Ja saskaņā ar Nolīgumu par asociācijas izveidi produktus ar izcelsmi Rietumsahārā drīkst importēt ES, nepiemērojot muitas nodevas, vai Nolīgums par asociācijas izveidi ir spēkā, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punktā noteikto prasību veicināt attiecīgo starptautisko tiesību principu ievērošanu un respektēt Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus un to, kādā mērā Nolīgums par asociācijas izveidi ir ticis noslēgts saharavi (*Saharawi*) tautas labā, tās vārdā, saskaņā ar tās gribu un/vai apspriežoties ar tās atzītajiem pārstāvjiem?

- 3) Vai Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp ES un Marokas Karalisti (kas tika apstiprināts un īstenots ar Padomes Regulu 764/2006 ⁽²⁾, Padomes Lēmumu 2013/785/ES ⁽³⁾ un Padomes Regulu 1270/2013 ⁽⁴⁾) ir spēkā, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 5. punktā noteikto prasību veicināt attiecīgo starptautisko tiesību principu ievērošanu un respektēt Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus un to, kādā mērā Nolīgums par asociācijas izveidi ir ticis noslēgts sahravi tautas labā, tās vārdā, saskaņā ar tās gribu un/vai apspriežoties ar tās atzītajiem pārstāvjiem?
- 4) Vai prasītājam ir tiesības apstrīdēt ES tiesību aktu spēkā esamību, pamatojoties uz iespējamo ES veikto starptautisko tiesību pārkāpumu, it īpaši ņemot vērā:
- a) to, ka, lai arī prasītājam saskaņā ar valsts tiesībām ir tiesības celt prasību, lai apstrīdētu ES tiesību aktu spēkā esamību, tas neaizstāv nekādas tiesības saskaņā ar ES tiesību aktiem, un/vai
- b) lietā *Case of the Monetary Gold Removed from Rome in 1943 (ICJ Reports 1954)* noteikto principu, ka Starptautiskā Tiesa nedrīkst pieņemt lēmumus, kas apstrīd tādas valsts rīcību vai aizskar tādas valsts tiesības, kura nepiedalās tiesvedībā un nav piekritusi tam, ka tai būs saistoši šīs tiesas lēmumi?

⁽¹⁾ 2000/204/EK, EOTK: Padomes un Komisijas 2000. gada 24. janvāra Lēmums par noslēgto Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu par asociācijas izveidi starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses, OV L 70, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 764/2006 par to, lai noslēgtu Partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienām un Marokas Karalisti, OV L 141, 1. lpp.

⁽³⁾ 2013/785/ES: Padomes 2013. gada 16. decembra Lēmums par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, OV L 349, 1. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes 2013. gada 15. novembra Regula (ES) Nr. 1270/2013 par zvejas iespēju iedalīšanu atbilstīgi Protokolam starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēts Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, OV L 328, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 13. maijā iesniedza *Supreme Court of Gibraltar* (Apvienotā Karaliste) – *Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff/The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice*

(Lieta C-267/16)

(2016/C 260/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of Gibraltar

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Albert Buhagiar, Wayne Piri, Stephanie Piri, Arthur Taylor, Henry Bonifacio, Colin Tomlinson, Darren Sheriff*

Atbildētājs: *The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja EFP noteikumi direktīvā ⁽¹⁾ attiecas tikai uz preču brīvu apriti, vai tos tomēr var piemērot Gibraltārā, pamatojoties uz to, ka tie nav saistīti ar tirdzniecību vai komerciālu darījumu, un tāpēc tie neietilpst atkāpju piemērošanas jomā, kādas ir piešķirtas Gibraltāram saskaņā ar 1972. gada Pievienošanās aktu?
- 2) Vai direktīvas noteikumi par EFP attiecībā uz medniekiem un tiem, kas nodarbojas ar šaušanas sportu, ir piemērojami Gibraltārā, pamatojoties uz to, ka tie attiecas uz pakalpojumu brīvu apriti?
- 3) Vai direktīvas noteikumi par EFP attiecībā uz medniekiem un tiem, kas nodarbojas ar šaušanas sportu, ir spēkā neesoši, pamatojoties uz to, ka tie attiecas uz personu brīvu pārvietošanos un tādēļ ir pieņemti uz kļūdaina juridiskā pamata?

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 18. jūnija Direktīva 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (OV L 256, 51. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 11. marta rīkojumu lietā T-439/ 15 Amrita u.c./Komisija 2016. gada 17. maijā iesniedza Società cooperativa Amrita arl u.c.

(Lieta C-280/16 P)

(2016/C 260/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Soc. coop. Amrita arl; Cesi Marta; Comune Agricola Lunella - Soc. mutua coop. arl; Rollo Olga; Borrello Claudia; Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi; Marzo Luigi; Stasi Anna Maria; Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi; Castriota Maria Grazia; Azienda Agricola di Cagnoni Fiorella; Azienda Agricola Spirido ss agr.; Impresa Agricola Stefania Stamera; Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco; Simone Cosimo Antonio un Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (pārstāvji – L. Paccione un V. Stamera, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu un nodot lietu atkārtotai izskatīšanai, vajadzības gadījumā atzīstot apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības celt prasību;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza šādus pamatus:

1. Pirmais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktu vērtējums. Nepietiekams un kļūdaini pamatojums pārsūdzētā rīkojuma 12.–22. punktā

Pārsūdzētais rīkojums ir pamatots ar kļūdainu pieņēmumu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji ir lūguši pilnībā atcelt Komisijas 2015. gada 18. maija Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/789 par pasākumiem, kas veicami, lai novērstu *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) ieviešanu un izplatīšanos Savienībā (OV L 125, 36. lpp.), nevis, kā tas bija patiesībā, tikai konkrētas tā daļas, kas bija īpaši norādītas prasības pieteikumā un atbildes rakstā uz iebildi par nepieņemamību.

2. Otrais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktū vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainš pamatojums

Pārsūdzētajā rīkojumā kļūdaini ir apgalvots, ka Komisijas lēmumā bija paredzēti Itālijas ģstenošanas pasākumi attiecībā uz ar *Xylella fastidiosa* inficētās zonas noteikšanu. Šādu apgalvojumu atspēko neapstrīdams apstākļis, ka lēmumā kā inficētā zona nenovēršami ir kvalificēta visa Lečas [Lecce] administratīvā province, kuras teritoriālās robežas jau ir iezīmētas kartēs.

3. Trešais pamats: Pārsūdzētā rīkojuma 25. punkta, kas aplūkots kopā ar tā 21. punktu, prettiesiskums: pretrunīgs, kļūdainš un acīmredzami nepamatots pamatojums

Pamatojumā, ko Vispārējā tiesa ir paudusi pārsūdzētā rīkojuma 21. punktā, ir norādīts, ka, lai novērtētu, vai reglamentējošs akts ir saistīts ar ģstenošanas pasākumiem, ir jāatsaucas uz tās personas stāvokli, kura atsaucas uz tiesībām celt prasību. Vēlāk rīkojuma 25. punktā Vispārējā tiesa ir atkāpusies no šī interpretācijas kritērija, noliedzoši atbildot uz jautājumu par apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesībām celt prasību.

4. Ceturtais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktū vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainš pamatojums

Pirmkārt, Vispārējā tiesa apgalvo, ka Itālijas *Ministero delle Politiche Agricole* [Lauksaimniecības politikas ministrija] ar dekrētu esot noteikusi pasākumus Komisijas lēmuma 4., 6. un 7. panta ģstenošanai, un, otrkārt, tā nonāk pretrunā, apgalvojot, ka daži Komisijas lēmumā paredzētie pasākumi nav ietverti minētajā dekrētā.

5. piektais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktū vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainš pamatojums

Pārsūdzētā rīkojuma 24. punktā nav ņemts vērā faktiskais prasības pieteikuma saturs, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēji apstrīd lēmuma 6. panta 4. punktu un 7. panta 4. punktu, ņemot vērā pienākumu neveikt bioloģiskajā lauksaimniecībā aizliegtu fitosanitāro apstrādi, t.i., pienākumu, kas ietilpst tieši ģstenojamā pasākumā, kas tieši kaitē apelācijas sūdzību iesniedzēju uzņēmumiem, kuri tā piemērošanas dēļ zaudē tiem izsniegto bioloģiskās ražošanas sertifikātu.

6. Sestais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Nepareizs atbilstošo faktū vērtējums. Nepietiekams, pretrunīgs un kļūdainš pamatojums

Pārsūdzētā rīkojuma 33. un 34. punktā nav ņemti vērā rakstveida pierādījumi, kas tika iesniegti tiesvedības laikā saistībā ar individuālu kaitējumu, kāds apelācijas sūdzības iesniedzējiem ir nodarīts ar apstrīdētajiem pasākumiem.

7. Septītais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā. Jautājuma par tiešu kaitējumu, kas nodarīts ar apstrīdētajiem pasākumiem, neizskatīšana

Tiesa nav lēmusi par tā tiešā kaitējuma objektīvu esamību, kas ir nodarīts apelācijas sūdzību iesniedzēju uzņēmumiem, ņemot vērā apstrīdētos tieši ģstenojamos Komisijas pasākumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. maijā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – IK “L.Č.”

(Lieta C-288/16)

(2016/C 260/42)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Pieteicējs: IK “L.Č.”

Otrs lietas dalībnieks: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006.gada 28.novembra direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 146. panta 1. punkta e) apakšpunkts interpretējams tādējādi, ka atbrīvojums no nodokļa tiek piemērots tikai tādā gadījumā, ja pastāv tieša tiesiska saikne jeb savstarpējas darījuma attiecības starp pakalpojuma sniedzēju un preču saņēmēju vai nosūtītāju?
- 2) Kādiem kritērijiem jāatbilst minētajā normā norādītajai tiešajai saistībai, lai varētu atzīt, ka pakalpojums, kas saistīts ar preču importu vai eksportu, ir atbrīvots no nodokļa?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-103/14 Frucona Košice a.s./Eiropas Komisija 2016. gada 26. maijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-300/16 P)

(2016/C 260/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Armati, T. Maxian Rusche, B. Stromsky, K. Walkerová)

Otra lietas dalībniece: Frucona Košice a.s.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-103/14 Frucona Košice/Komisija, kas Komisijai paziņots tajā pašā dienā;
- pasludināt spriedumu par prasību pirmajā instancē un noraidīt prasību kā juridiski nepamatotu; un
- piespriest atbildētājai un prasītājai pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-103/14 *Frucona Košice*/Komisija, kas Komisijai paziņots tajā pašā dienā; un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai otrā, un, ciktāl nepieciešams, trešā un ceturtā prasījuma pirmajā instancē atkārtotai izskatīšanai; un
- atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem pirmajā un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas ieskatā pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ, pirmkārt, attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību, un, otrkārt, privātā kreditora kritērija piemērošanu.

Attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību Komisijas izvirza trīs apelācijas sūdzības pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota apstrīdētā lēmuma nepareiza interpretācija; ar otro pamatu – juridiska kļūda LESD 107. panta 1. punkta interpretācijā attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību un ar trešo pamatu – *res iudicata* nepareiza piemērošana.

Pārsūdzētajā spriedumā ir norādīts, ka privātā kreditora kritērijs ir piemērojams pat tad, ja dalībvalsts administratīvajā procesā, pamatojoties uz detalizētiem argumentiem, apgalvo, ka valsts iestāde nav rīkojusies, pamatojoties uz apsvērumiem, kuri būtu privātā tirgus dalībnieka rīcības pamatā, ciktāl ieinteresētā persona apgalvo pretējo. Saskaņā ar Komisijas veikto judikatūras interpretāciju dalībvalsts nostājai ir būtiska nozīme attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību.

Attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērošanu Komisija izvirza divus apelācijas sūdzības pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērošanu. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi pienākumu veikt rūpīgu un objektīvu apgalvotā valsts atbalsta LESD 107. panta 1. punkta izpratnē pārbaudi.

Vispārējā tiesa lūdzu Komisiju pēc savas ierosmes rekonstruēt ideāla, racionāla un pilnībā informēta hipotētiska privātā kreditora izturēšanos. Turklāt šāda prasība pastāv neatkarīgi no tā, ko attiecīgā dalībvalsts patiešām darīja vai kādu nostāju tā pauda. Atbilstoši Komisijas veiktajai judikatūras interpretācijai šī judikatūra neprasa Komisijai pašai iegūt pierādījumus un informāciju, ko būtu ieguvis racionāls privātais kreditors pirms tas veic savu vērtējumu, savukārt konkrētā valsts iestāde to nav izdarījusi. Drīzāk tās uzdevums ir vienīgi pārbaudīt, vai valsts iestāde subjektīvi – pamatojoties uz tās rīcību un pierādījumiem un informāciju, kas faktiski bija tās rīcībā, kad tā pieņēma lēmumu – izturējās kā privātais kreditors situācijā, kas ir cik vien iespējams līdzīga valsts iestādes situācijai, kas ir lēmuma par konkrētā pasākuma piešķiršanu pieņemšanas procesā.

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 16. marta rīkojums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-545/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/44)

Tiesvedības valoda – poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 10. marta rīkojums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika**(Lieta C-546/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 260/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 7, 11.1.2016.

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 17. marta rīkojums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Hans-Peter Ofenböck, piedaloties Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich**(Lieta C-565/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 260/46)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 2. jūnija spriedums – *Moreda-Riviere Trefilerías u.c./Komisija*

(Apvienotās lietas no T-426/10 līdz T-429/10 un no T-438/12 līdz T-441/12) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Ekonomiska vienība — Tieša līdzdalība pārkāpumā — Mātesuzņēmumu atvasināta atbildība — Uzņēmumu pēctecība — Salikts pārkāpums — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Atpakaļejoša spēka aizlieguma un soda tiesiskuma principu pārkāpums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Maksātspēja — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārskatīšanas lūgums — Faktisko apstākļu izmaiņu neesamība — Noraidījuma vēstule — Nepieņemamība

(2016/C 260/47)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Moreda-Riviere Trefilerías, SA* (Gijón, Spānija) (lietas T-426/10 un T-440/12), *Trefilerías Quijano, SA* (Los Corrales de Buelna, Spānija) (lietas T-427/10 un T-439/12), *Trenzas y Cables de Acero PSC, SL* (Santander, Spānija) (lietas T-428/10 un T-441/12), un *Global Steel Wire, SA* (Cerdanyola del Vallés, Spānija) (lietas T-429/10 un T-438/12) (pārstāvji – lietās no T-426/10 līdz T-429/10 *F. González Díaz* un *A. Tresandi Blanco* un lietās no T-438/12 līdz T-441/12 sākotnēji *F. González Díaz* un *P. Herrero Prieto*, vēlāk *F. González Díaz* un *A. Tresandi Blanco*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – lietās T-426/10, T-427/10, T-429/10, no T-438/12 līdz T-441/12 *V. Bottka*, *F. Castillo de la Torre* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji, kuriem palīdz *L. Ortiz Blanco* un *A. Lamadrid de Pablo*, advokāti, un lietā T-428/10 *V. Bottka* un *F. Castillo de la Torre*, kuriem palīdz *L. Ortiz Blanco* un *A. Lamadrid de Pablo*)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, kā arī Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora 2012. gada 25. jūlija vēstuli

Rezolutīvā daļa:

1) prasības noraidīt;

2) *Moreda-Riviere Trefilerías, SA*, *Trefilerías Quijano, SA*, *Trenzas y Cables de Acero PSC, SL* un *Global Steel Wire, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 317, 20.11.2010.

Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija rīkojums – Stagecoach Group/EUIPO (“MEGABUS.COM”)(Lieta T-805/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MEGABUS.COM” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 75. pants — Acīmredzami nepieņemama un acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2016/C 260/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stagecoach Group plc (Pērta, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – G. Jacobs, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2014. gada 7. oktobra lēmumu lietā R 1894/2013–4 attiecībā uz pieteikumu vārdsisku apzīmējumu “MEGABUS.COM” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami juridiski nepamatotu;
- 2) Stagecoach Group plc atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 34, 2.2.2015.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 23. maija rīkojums – Pari Pharma/EMA

(Lieta T-235/15 R)

Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — EMA rīcībā esoši dokumenti, kas attiecas uz uzņēmuma iesniegtu informāciju saistībā ar pieteikumu par atļauju zāļu laišanaī tirgū — Rīkojums, ar kuru ir uzdots apturēt tāda lēmuma izpildi, ar ko trešajai personai ir piešķirta piekļuve dokumentiem — Pieteikums par atcelšanu — Apstākļu izmaiņu neesamība — Vispārējās tiesas Reglamenta 159. pants

(2016/C 260/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pari Pharma GmbH (Štarnberga, Vācija) (pārstāvji – M. Epping un W. Rehmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (pārstāvji – T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, A. Spina, A. Rusanov un S. Marino)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – C. Schoonderbeek, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kura celta uz Vispārējās tiesas Reglamenta 159. panta pamata un kurā tiek lūgts atcelt rīkojumu, 2015. gada 1. septembris, *Pari Pharma/EMA* (T-235/15 R, EU:T:2015:587), ar ko tika uzdots apturēt EMA 2015. gada 24. aprīļa Lēmuma EMA/271043/2015 izpildi, kurā trešajai personai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) tika piešķirta piekļuve noteiktiem dokumentiem, kas satur informāciju, kura ir iesniegta saistībā ar pieteikumu par atļauju zāļu *Vantobra* laišanai tirgū

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību par rīkojuma, 2015. gada 1. septembris, *Pari Pharma/EMA* (T-235/15 R, EU:T:2015:587) atcelšanu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2016. gada 10. maija rīkojums – Volkswagen/EUIPO – Andrā (“BAG PAX”)

(Lieta T-324/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BAG PAX” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2016/C 260/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Vācija) (pārstāvis – U. Sander, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – H. Kunz)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: iepriekš – BAGPAX Cargo Systems e. K.: Marvin Dominic Andrā (Saarlouis, Vācija) (pārstāvis – T. Dohmen, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 23. aprīļa lēmumu lietā R 1971/2014–4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Volkswagen un BAGPAX Cargo Systems

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Volkswagen AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 17.8.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija rīkojums – Syndial/Komisija**(Lieta T-581/15) ⁽¹⁾****Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi pret Itāliju — Direktīvu 2011/92/ES un 1999/13/EK iespējama neievērošana — Bijušās rūpnieciskās teritorijas (Cengio Saliceto) sanācija — Piekļuves atteikums — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība**

(2016/C 260/51)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Syndial SpA – Attività Diversificate (San Donato Milanese, Itālija) (pārstāvji – L. Acquarone un S. Grassi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Baquero Cruz un D. Nardi)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ir vērsta uz Komisijas 2015. gada 3. augusta lēmuma atcelšanu, ar kuru ir atteikts prasītājam piešķirt piekļuvi dokumentiem saistībā ar iespējamo Itālijas Republikas pieļauto Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvā 2011/92/ES par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2012, L 26, 1. lpp.), kā arī Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvā 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV 1999, L 182, 1. lpp.) paredzēto pienākumu neizpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Syndial SpA – Attività Diversificate sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 398, 30.11.2015.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. maijā – Caviro Distillerie u.c./Komisija**(Lieta T-211/16)**

(2016/C 260/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Itālija), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Itālija), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerion, Itālija), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Itālija) (pārstāvji – R. MacLean, Solicitor, un A. Bochon, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Komisijas 2016. gada 9. februāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/176, ar ko izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz tādas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importu, kuru ražo *Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd*, pamatojoties uz acīmredzamām kļūdām faktu vērtējumā un tiesību piemērošanā, kas ir pieļautas šajā pasākumā, un Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 3. panta 2., 3. un 5. punkta, kā arī 17. panta 1. punkta pārkāpumu;
- piespriest atbildētājam un jebkurai personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus un izmaksas šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, pamatojoties uz to, ka atbildētāja esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un faktu pārbaudē, jo tā, nosakot zaudējumus, esot izvēlējusies neraksturīgu ES ražotāju paraugu, un, šādi rīkojoties, tā esot pārkāpusi arī Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 3. panta 2., 3. un 5. punktu, kā arī 17. panta 1. punktu, kļūdaini uzskatot, ka augstākā pārdošanas apjoma Savienībā kritērijs atbilda paraugam, kas uzskatāms par pietiekami raksturīgu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, pamatojoties uz to, ka atbildētāja esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un faktu pārbaudē, novērtējot importa par dempinga cenām ietekmi uz ES ražošanas ekonomisko situāciju, un ka tā, šādi rīkojoties, esot pārkāpusi arī Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 3. panta 2., 3. un 5. punktu, kā arī 17. panta 1. punktu.

Prasība, kas celta 2016. gada 11. maijā – C & J Clark International/Komisija

(Lieta T-230/16)

(2016/C 260/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *C & J Clark International Ltd* (Somerseta, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – *A. Willems, S. De Knop* un *J. Charles, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Komisijas 2016. gada 17. februāra Īstenošanas regulu (ES) 2016/223, ar ko paredz procedūru tādu konkrētu tirgus ekonomikas režīma un individuālā režīma pieprasījumu novērtējumam, ko iesnieguši ražotāji eksportētāji no Ķīnas un Vjetnamas, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14; un

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija, izmantojot kļūdainu juridisko pamatu, ir pārkāpusi kompetences piešķiršanas principu, kas paredzēts LES 5. panta 1. un 2. punktā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, neveicot vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumu *C & J Clark International*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, Eiropas Komisija ir pārkāpusi LESD 266. pantu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot tiesību aktu, kas pārsniedz to, kas ir vajadzīgs tā mērķa sasniegšanai, Eiropas Komisija ir pārkāpusi LES 5. panta 1. un 4. punktu. [un]
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, izmantojot savu kompetenci citā nolūkā nekā tajā, kuram tā tai tika piešķirtas, Eiropas Komisija ir ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras.

Prasība, kas celta 2016. gada 17. maijā – NI/EDAU

(Lieta T-237/16)

(2016/C 260/54)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: NI (Madride, Spānija) (pārstāvis – A. Gómez-Acebo Denmes, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

Prasītāja prasījumi:

- atcelt un atsaukt Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2016. gada 18. marta lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītāja lūgums pārskatīt šī uzraudzītāja 2015. gada 8. decembra lēmumu, un noteikt, ka Eiropas Ombudam šobrīd ir jāpārtrauc jebkāda turpmāka to personas datu apstrāde, kuri ir ietverti prasītāja noslēgtajā līgumā;
- uzlikt Eiropas Ombudam pienākumu atturēties izpaust jebkādus prasītāja personas datus vai tos darīt identificējamus. It īpaši uzlikt Eiropas Ombudam pienākumu neatsaukties ne uz vienu prasītāja ieņemto amatu;
- uzlikt Eiropas Ombudam pienākumu pilnībā piemērot un īstenot tiesības iebilst pret viņa personas datu apstrādi procedūrā *Own Initiative Inquiry 2/2014* vai jebkurā citā procedūrā, kurai ir identisks priekšmets un kurā prasītājs varētu būt puse;
- piespriest Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība galvenokārt ir vērsta pret atbildētāja lēmumu neapmierināt prasītāja sūdzību, kas attiecas uz atteikumu neizpaust atsevišķus personas datus, kuri ir saistīti ar divu izmeklēšanu veikšanu Eiropas Ombudā, kas attiecas uz atļauju veikt profesionālo darbību privātajā sektorā, tiklīdz ir izbeigta darbība Eiropas Komisijas locekļa amatā.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādus pamatus.

1. Ievērojot tiesību aktus un judikatūru, kas ir piemērojami atbildētāja lēmumiem, tas nav pienācīgi ņēmis vērā prasītāja darbību, procedūru, kuru Komisija īstenoja, lai atļautu viņa darbību pēc Komisijas locekļa amata pienākumu izpildes beigām, pirmo izmeklēšanu, ko Eiropas Ombuds veica attiecībā uz minēto atļauju, un izmeklētās lietas izskatīšanas atkārtotu uzsākšanu, kuru veica jaunais Eiropas Ombuds, kā arī tā nodomu publiskot prasītāja personas datus, kas viņu padara tieši un netieši identificējamu.
2. Anonīma datu iegūšana neļauj nodrošināt izsekojamību, kas ir vajadzīga, lai noteiktu Eiropas Ombuda veiktās datu apstrādes likumību, ņemot vērā, ka tie ir tikuši iegūti anonīmi un apstrādāti nelikumīgi.
3. Datu apstrāde, kas ir šīs tiesvedības priekšmets, kā uzskata prasītājs, ir jāatzīst par pārmērīgu, neatbilstošu un nepiemērotu mērķim, kādam tie ir tikuši savākti, kaut arī anonīmā formā. Noslēgtais līgums attiecas tikai un vienīgi uz prasītāja un privātuzņēmuma attiecībām pēc tam, kad viņš bija beidzis pildīt Komisijas locekļa pienākumus, un šī līguma priekšmets nav saistīts ar Komisijā pildītajiem pienākumiem.
4. Nav jaunas informācijas vai datu, kas pamato to prasītāja personas datu apstrādi un publiskošanu, kas turklāt tika uzskatīti par konfidencialiem pirmajā izmeklēšanā, kuru bija veicis iepriekšējais Ombuds. Izmaiņām attiecīgo datu konfidencialitātē nav nekāda juridiska pamata, ne arī Eiropas Ombuds to kādā brīdī ir pamatojis.
5. Attiecīgo personas datu publiskošana nekādā veidā nesekmē labāku izmeklēšanu, jo Eiropas Ombuds var izmeklēt atļauju, kas prasītājam ir izsniegta privātu darbību veikšanai, neizmantojot datus par viņa privāto dzīvi un vēl jo vairāk tos nepubliskojot.

Prasība, kas celta 2016. gada 17. maijā – *Clean Sky 2 Joint Undertaking/Scouring Environnement*

(Lieta T-238/16)

(2016/C 260/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU)* (pārstāvji – B. Mastantuono, kuram palīdz M. Velardo, lawyer)

Atbildētāja: *Scouring Environnement SARL* (Tauriac, Francija)

Prasītāja prasījumi:

- piespriest atbildētājai samaksāt CSJU summu EUR 60 000 apmērā saistībā ar Dotācijas nolīgumu Nr. 287071 “*BiMed – Krāsas noņemšana un sausu virsmu apstrāde ar bikarbonātu*” un summu EUR 3 600 apmērā par samaksas nokavējumu, kam piemēro 3,65 % likmi par laikposmu no 2014. gada 12. septembra līdz 2016. gada 3. maijam, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādu pamatu.

Prasītājs apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi savas līgumsaistības, neiesniedzot prasītos ziņojumus, finanšu pārskatus un par 1. laikposmu iesniedzamās preces atbilstoši Dotāciju nolīguma 3. pantam un tā II pielikuma II.2 panta 3. punktam un II.4 pantam. Līdz ar to prasītājs ir izbeidzis Dotāciju nolīgumu pamatojoties uz Dotāciju nolīguma II pielikuma II.38 pantu un ir izdevis paziņojumu par parādu par priekšfinansējumu EUR 60 000 apmērā, kas jau ir ticis izmaksāts koordinatoram saskaņā ar Dotāciju nolīguma noteikumiem. Līdz ar to prasītājs ir izdevis paziņojumu par parādu priekšfinansējuma atgūšanai, kas saglabājas prasītāja īpašumā līdz galīgā maksājuma veikšanai.

Fakti, no kuriem *Scouring Environnement SARL* kā koordinatoram rodas saistības, lielā mērā nav apstrīdēti šajā lietā, jo atbildētāja nav izvirzījusi nevienu iebildi saistībā ar nolīguma izbeigšanas apstākļiem un par prasītājam atmaksājamās summas apmēra aprēķinu.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz atbildētājai izmaksāto priekšfinansējuma summu atgūšanu un atmaksu, tām pieskaitot nokavējuma procentus.

**Prasība, kas celta 2016. gada 20. maijā – Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai ģenerāldirektors/
Komisija**

(Lieta T-251/16)

(2016/C 260/56)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai ģenerāldirektors (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – *L. Jelínek*, darbinieks, kuram palīdz *G. M. Roberti* un *I. Perego*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 2. marta Lēmumu C(2016)1449 *final* par pieprasījumu atcelt imunitāti, izņemot tā 1. panta 2. punktu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvoti Eiropas Komisijas pieļauti tiesību pārkāpumi un acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Apstrīdētais lēmums neatbilstot tiesību principiem, kas regulē Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ģenerāldirektora imunitātes atcelšanu, un tā pamatā esot acīmredzami kļūdaina lietas materiālu izpratne. Turklāt apstrīdētajā lēmumā neesot pareizi novērtētas Savienības intereses un ar to tiekot apdraudēta OLAF ģenerāldirektora neatkarība.

2. Otrais pamats ir saistīts ar tiesību pārkāpumiem un sagrozītu lēmumu pieņemšanas procesu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.
4. Ceturtais pamats ir saistīts ar lojālas sadarbības principa un procesuālo garantiju pārkāpumu.

**Prasība, kas celta 2016. gada 23. maijā – *Globo Media*/EUIPO — *Globo Comunicação e Participação*
(“GLOBO MEDIA”)**

(Lieta T-262/16)

(2016/C 260/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Globo Media, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji – L. Estropá Navarro un J. Calderón Chavero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Globo Comunicação e Participação S/A (Riodežaneiro, Brazīlija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “GLOBO MEDIA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 8 957 169

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 14. marta lēmums lietā R 561/2014–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- līdz ar to noraidīt celtos iebildumus Nr. B1697179 un atļaut reģistrēt strīdīgo preču zīmi attiecībā uz pieteiktajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 38. un 41. klasē;
- piespriest EUIPO un personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja tie iebildīs pret šo prasību un to prasījumi netiks apmierināti.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 18. marta spriedumu lietā F-23/15 Kerstens/
Komisija 2016. gada 28. maijā iesniedza Petrus Kerstens**

(Lieta T-270/16 P)

(2016/C 260/58)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Petrus Kerstens (Overijse, Beļģija) (pārstāvis – C. Mourato, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas otrās palātas 2016. gada 18. marta spriedumu *Kerstens/Komisija* ar lietas numuru F-23/15;
- nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Civildienesta tiesai;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir notikusi faktu un pierādījumu sagrozīšana un ir norādīts pretrunīgs pamatojums, jo nav ticis sagatavots administratīvās izmeklēšanas ziņojums 2004. gada Vispārējo administratīvās izmeklēšanas un disciplināro lietu veikšanas īstenošanas noteikumu (turpmāk tekstā – “VĪN 2004”) 2.–4. panta izpratnē.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir tikusi pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo ir ticis atcelts disciplinārais lēmums, kas nav bijis pamatots ar administratīvās izmeklēšanas ziņojumu VĪN 2004 izpratnē.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka spriedumā ir norādīts pretrunīgs pamatojums, nav ticis izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, ir notikusi faktu un pierādījumu sagrozīšana, ir tikuši pārkāpti VĪN 2004 4. panta 4. punkts un Civildienesta noteikumu 91. pants, nav ticis ievērots tiesu un administratīvo iestāžu varas dalīšanas princips, aizliegums pārsniegt prasījuma robežas un sacīkstes un nediskriminācijas principi, kā arī attiecībā uz Civildienesta tiesas veiktās Komisijas izdarīto pārkāpumu seku pārbaudi ir tikušas pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir tikusi pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un nav ticis ievērots sacīkstes princips, jo ir ticis nepareizi interpretēts Civildienesta noteikumu 24. pants un Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. pants.
5. Ar piekto pamatu, kas ir ticis izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir notikusi faktu un pierādījumu sagrozīšana, nav ticis izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un ir tikusi pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo nav ticis ievērots saprātīgs termiņš disciplinārlietas izskatīšanai.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. maijā – GeoClimaDesign/EUIPO – GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie (“GEO”)

(Lieta T-280/16)

(2016/C 260/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GeoClimaDesign AG (Fürstenwalde/Spree, Vācija) (pārstāve – B. Lanz, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie GmbH (Langenhorn, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “GEO” –Eiropas Savienības preču zīme Nr. 8 331 076

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2016. gada 29. marta lēmums lietā R 1679/205–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt aplūkoto preču zīmi par spēkā neesošu vai, pakārtoti, aplūkoto preču zīmi atzīt par spēkā neesošu attiecībā uz būvdarbu projektu organizatorisko sagatavošanu atjaunojamo energoresursu jomā, it īpaši saistībā ar vēja ģeneratoru iekārtām un vēja ģeneratoru parkiem, kas ietilpst 35. klasē, nekustamā īpašuma attīstītāja pakalpojumiem, īstenojot projektus atjaunojamo energoresursu jomā, it īpaši saistībā ar vēja ģeneratoru iekārtām un vēja ģeneratoru parkiem; vēja ģeneratoru labošanu un tehnisko apkopi, kas ietilpst 37. klasē, kā arī tehnisko projektu plānošanu energoapgādes jomā; tehnisko projektu plānošanu atjaunojamo energoresursu jomā, it īpaši saistībā ar vēja ģeneratoru iekārtām un vēja ģeneratoru parkiem; inženierpakalpojumiem atjaunojamo energoresursu jomā, it īpaši vēja ģeneratoru iekārtu jomā; tehnisko un saimniecisko atzinumu sagatavošanu, kas ietilpst 42. klasē;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopā ar 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 2. jūnijā – Solelec u.c./Parlaments

(Lieta T-281/16)

(2016/C 260/60)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luksemburga), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luksemburga), Paul Wagner et fils SA (Luksemburga, Luksemburga), Socom SA (Foetz, Luksemburga) (pārstāvis: S. Marx, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta 2016. gada 27. maija Lēmumu Nr. D(2016) 14480, ar kuru tika noraidīts pagaidu apvienības “ELECTRO KAD”, ko veido sabiedrības SOLELEC S.A., MANNELLI & ASSOCIÉS S.A., PAUL WAGNER & FILS S.A. un SOCOM S.A., saistībā ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus, atsaucis Nr. INLO-D-UPIL-T-15-AO6, par *Konrad Adenauer* ēkas Luksemburgā paplašināšanas projektu un sagatavošanu līdz vajadzīgajam līmenim 2016. gada 14. janvārī iesniegtais piedāvājums attiecībā uz daļu Nr. 75 “Elektroenerģija – augstsprieguma strāva”, un atcelt lēmumu, ar kuru attiecīgais publiskā iepirkuma līgums ir ticis piešķirts citam pretendētājam;
- pieprasīt iesniegt publiskā iepirkuma lietas dokumentus, kuros starp Parlamentu un pretendentiem notikušie kontakti ir tikuši saglabāti protokolā saskaņā ar Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002, 160. panta 3. punktu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievēroti atlases kritēriji, kurus izraudzītais pretendents – pagaidu apvienība neesot izpildījusi, ciktāl vienam no tās dalībniekiem visā darbu izpildes laikā neesot bijis juridiskas personas statusa un izraudzītajam pretendētājam – pagaidu apvienībai neesot bijis iespējams balstīties uz specifikācijā prasītajām atsaucēm par tehnisko un profesionālo spēju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota piešķiršanas kritēriju neievērošana. Prasītāju iesniegto piedāvājumu salīdzinot ar izraudzītā pretendenta – pagaidu apvienības piedāvājumu, esot atklājies, ka šis pēdējais minētais esot pārmērīgi zemas cenas piedāvājums, kā rezultātā atbildētājam esot bijis jānoraida piedāvājums un līguma slēgšanas tiesības piešķirt prasītājām.

Prasība, kas celta 2016. gada 30. maijā – *Dominator International/EUIPO* (“DREAMLINE”)

(Lieta T-285/16)

(2016/C 260/61)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dominator International GmbH* (Vīne, Austrija) (pārstāvis –N. Gugerbauer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DREAMLINE” – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 222 091

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2016. gada 4. marta lēmums lietā R 1669/2015–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 2. jūnijā – Kneidinger/EUIPO – Topseat International (Tualetes poda vāks)**(Lieta T-286/16)**

(2016/C 260/62)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītājs: Ernst Kneidinger (Wilhering, Austrija) (pārstāvis – M. Grötschl, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Topseat International (Plano, Teksasa, Amerikas Savienotās Valstis)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus dizainparauga īpašnieks: prasītājs**Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 2274035–0001**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 5. aprīļa lēmums lietā R 1030/2015–3***Prasītāja prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus, it īpaši ar šo prasības pieteikumu saistītos izdevumus, kā arī turpmākos iespējamās tiesas sēdes un ceļa izdevumus, un procesā Apelācijas padomē radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. un 3. punkta pārkāpums.
-

**Prasība, kas celta 2016. gada 2. jūnijā – *Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos*
(“M’Cooky”)**

(Lieta T-288/16)

(2016/C 260/63)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Convivo GmbH (Vīne, Austrija) (pārstāvis – C. Düchs, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Porcesadora Nacional de Alimentos C. A. Pronaca (Quito, Ekvadora)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “M’Cooky” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību Nr. 1 075 242

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 7. marta lēmums lietā R 1039/2015–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājai šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus, kā arī apelācijas procesā un iebildumu procesā radušos izdevumus;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, segt savus tiesāšanās izdevumus pašiem.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 7. jūnija rīkojums – Verile/Komisija

(Lieta F-108/12) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts — Valsts pensiju sistēmā iegūto pensijas tiesību nodošana Savienības pensiju shēmā — Ieskaitāmo izdienas gadu piedāvājums — Pārsūdzība — Atcelšana — Apelācijas sūdzība — Ieskaitāmo izdienas gadu piedāvājuma atcelšanas prasījumu pārkvalificēšana — Atcelšanas prasījumu interpretācija tādejādi, ka ar tiem ir lūgts atcelt lēmumu atzīt ieskaitāmos izdienas gadus pēc pensijas tiesību nodošanas — Prasījumu noraidīšana — Spriedums apelācijas tiesvedībā, kas ir stājies likumīgā spēkā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2016/C 260/64)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Marco Verile (Cadrezzate, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji D. de Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi un J.-N. Louis, advokāti, vēlāk D. de Abreu Caldas, S. Orlandi un J.-N. Louis, advokāti, pēc tam S. Orlandi un J.-N. Louis, advokāti, visbeidzot J. N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji D. Martin un G. Gattinara, vēlāk J. Currall un G. Gattinara, pēc tam G. Gattinara un visbeidzot G. Gattinara un F. Simonetti)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu par prasītāja pensijas tiesību nodošanu Savienības pensiju shēmā, lēmumu, kurā ir piemēroti jaunie Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta VĪN

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā F-108/12 Verile/Komisija;
- 2) Marco Verile un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012., 34. lpp.

Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2016. gada 8. jūnija rīkojums – Massoulié/Parlaments

(Lieta F-146/15) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Parlaments — Starpiestāžu pārcelšana — 2014. gada paaugstināšana amatā — Lūgums pārvērst novērtējuma ziņojumus nopelnu punktos — Lūguma pārkvalificēšana par sūdzību — Civildienesta noteikumu 90. pants — Acīmredzama nepieņemamība

(2016/C 260/65)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: François Massoulié (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – V. Montebello-Demogeot un M. Dean)

Priekšmets

Prasība atcelt Parlamenta lēmumu noraidīt lūgumu pārvērst prasītāja novērtējuma ziņojumus, kas ir tikuši sagatavoti kopš viņa paaugstināšanas pakāpē AD 12, nopelnu punktos

Rezolutīvā daļa:

- 1) F. Massoulié prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) F. Massoulié sedz savus un atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 68, 22.2.2016., 45. lpp..

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV